

AUTHOR _____

NO. 4578

TITLE SABBATH RITUALS

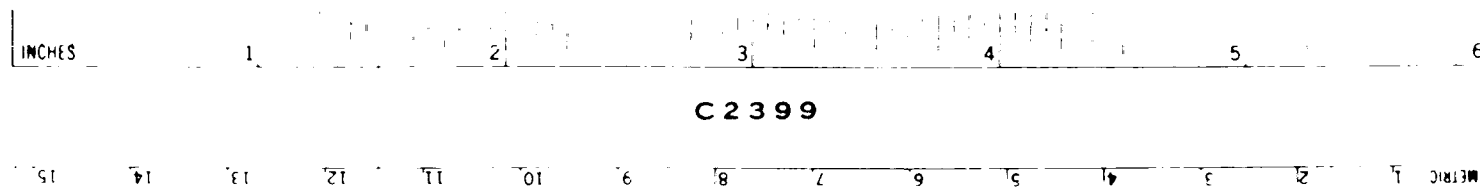
RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 703

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN, U.S.A.

סדר יזרביית של שבת

בערב באים לבֵּה ומהחיל לומר בַּהּ ח
מלפֶקֶן וכו' יקדיש דרבֶּן וְלֵבָה דודי וכו'
יקנינו עַה הַלֹּזֶלֶב

מזמור שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת :
דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
טוֹב לַהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַכֵּר
לְשִׁמְךָ יְצִיאֵן :

לַהֲגִיד בְּבוֹקֵר חֶסֶדְךָ וְאַמִּנֵּה־תָּךְ
בְּלֵילוֹת : עֲלֵי עֲשׂוֹר וְעֲלֵי גַבֵּל עֲלֵי הַגִּזּוֹן
בְּכִנּוֹר : כִּי שִׂמַּחְתָּנִי יַעֲבֹד עֲלֶיךָ בְּמִנְעֵשֶׁה
יִדְּךָ אֲדַנֵּן : מַה גָּדְלוֹ מִעֲשִׂיךָ יַעֲמָד

אָ

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

עמקו מחשבותיך: איטלעך לאידען
ובסיליא בין את זאת: בפרוח רשיעים
כמו יעטב ויציצו כל פועלי און: להשגדם
עד יעד ואתה מרום לעולם יצ כי רנה
אויבך יצ כי רנה אויבך יאברו יתפרדו
כל פועלי און והרם כראם קרע בלות
בשכר רזון ותבט יעג ביטורי בקמים
עלי מרעים תשמיעה אונע צדיק כתמר
יפח כארו בלבנון ישנאו שתולים בבית
יצ בהצרות אהנו יפריחו יעד עובון
בשיבה דיטנים ורזענים יהיו להניד כי
ישר יצ צודי ולא יעלטה בו :

כילך נאות לביש לביש יצ יעז
התאוד אף תיכון תבל כל תימוט

נכון כסאך ניאז מי עולם אתה נישאו
נהרות יצ נישאו נהרות קולם ישאונהרות
דכים

מקולות מים רבים אדירים משבריו וכ
אדיר במרום יוצר יצדותך נאמנו מאוד לביתך
נאווה קדיש יוצר לאורך ימים:

קדיש בצר להם בשמינו את רנתם
ויזכור להם בריתנו וינהם כרחם
חסדיו ויתן אותם לרהמים לפני כל שוביהם
הושיינו יוצר אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
לשם קדשיך לחשתבך בתרלתך ברוך יוצר
אלהי ישראל מן העולם ויוצר הים ואמר
כל היצם הללויה: הללויה הללו אל בקודשו
הללו כרקיעינו הללו בעבורותיו הללו
כרב גדלו הללו כתקנת שופר הללו כנבל
וכנור הללו בתוף ומחול הללו כמונים ויוצנו
הללו בצלצלי שמינו הללו בצלצלי תרועה
כל הנשמה תהלל יה הללויה: כל הנשמה
תהלל

תהלל יה הללויה:

ועומק הטע וקולר ברבו

ברכו את יצ המבורך: ושנן הקהל

ברוך אתה יצ המבורך לעולם

ברוך אתה יצ אלהינו מלך העולם

אשר בדברו מעריב ערבים

בחכמה פותח שערים בתבונה משנה עת

ומחליק הזמנים ומסדר את הכוכבים

במשמרתם ברקיע כרצונו בורא יומם

ולילה גולל אור מפני חשך וחושך מפני

אור המעיר יום ומביא לילה המכדיר ב

יום ובין לילה יצ צבאות שמו והוא חי

וקיים תמיד מלך עלינו לעולם ועד

ברוך אתה יצ המעריב ערבים:

עולם בית ישראל עמך

אהבת

אהבר

אהבת תורה ומצות הוקים ומשפטים אותנו
למדת על כן יי אלהינו בשכבתו ובקומנו
תן בלבנו ונשיה בחוקי רצונך ונשמח ונעלו
בדברי תלמוד תורתך ובמצותיך וחוקורתך
לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם
נהנה יומם ולילה ואהבתך והסדר אל ת
תסתר ממנו עד נצח נצחים ברוך אתה יי
אוהב את עמו ישראל:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
ואהבת את יי אהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך והיו הדברים אשר אנכי
מצוך היום על לבבך: ושנשאל לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך וקשרתם לאות על ירך והיו ל
לטטפת

לטטפת בין עיניך: וכתבת על מזוזות ביתך

ובשעריך:

והיה אם שמעת שמעו אל מצותי אשר

אנכי מצוה אתכם היום לאהבה

את יי' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל

נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה

ומלקוש ואספת דגן ותירשך ויצהרך

ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:

השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם

אלהים אחרים והשתלזויתם להם ולזרה את

יי' בכס ועצר את השמים ולא יהיה מטר

והאדמה לא תת יכולה ואבדתם כהרה

מעל הארץ אשר יי' נתן לכם:

ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל

נפשכם וקשדתם אתם לאות על ידכם

והיו

והיו לגוטפת בין ינתיכם ולמדתם אתם
את בניכם לדבר כם בשבתך בביתך ו
ובלכתך כדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך: למען יראו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
י' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ
ויאמר יי' אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועישו להם ציצית על כנפי בגדיהם
לדורותם: ונתנו על ציצית הכנף פתיל
תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם אתו
וזכרתם את כל מצות יי' אשר צויתם אתם:
ולא תמרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זונעים אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים
לארצכם

לֹא־הִיכֶם אֲנִי יְיָ לְהִיכֶם אֲשֶׁר הוּצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לְאֱלֹדִים
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְאִמּוּנָה כֹל זֹאת וְקִיּוּם עֲלֵינוּ
כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִוְלָתָנוּ
וְאַתְּחַנּוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים ה'
הַנּוֹאֲלֵינוּ מַלְכֵנוּ מִכָּף כָּל הָעֲרִיצִים
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרָנוּ הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לָכֶךְ
אוֹיְבֵי נַפְשֵׁינוּ הַשֵּׁם נַפְשֵׁינוּ בַחַיִּים וְלֹא
נִתֵן לְמוֹט רַגְלֵנוּ הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל בְּמוֹרֹת
אֵיבֵנוּ וְיִרַם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שִׁמְאֵנוּ הָאֵל
הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְרָעָה בְּאוֹתוֹת
וּבִמִּפְתִּיּוֹם בְּאֵדְמַת בְּנֵי חָם הַמֶּכֶה בַּעֲבַרְתּוֹ
כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכֶם לְעַבְדוֹת לְחִירוֹת עוֹלָם הַמַּעֲבִיד בְּנֵינוּ

בין

בין גזרים סוף ואת הדפיה כואת שנאיהם
בתהומות טבעו ראו בנים את גבורתו שכחו
והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משו
ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבד
כשעלומן הים ענו ואמרו כלם מי כמוכה
באלים יי מי כמוכה נאדר בקדש נורא
תהלות עושה פלא מפי עוללים ויונקים שירה
שמעית על שפת הים יחד כלם הודו ו
והמליכו ענו ואמרו יי ימלוך לעולם ועד
ותאמר כי פדה יי את יעקב ונאל מיד חזק ממנו
ברוך אתה יי גאל ישראל:

השכינו אבינו לשלום ו
והעמידנו מלכנו

לחיים טובים ולשלום ופרוס עלינו סוכת
שלומיך עלינו ועל ירושלים עיר קדשך
ברוך

בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַפֹּדֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
כְּלֵי־יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּרַחֲמִים:

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשְּׂכָרֹת
לַעֲשׂוֹת אֵת הַשַּׁבָּת לְדוֹרוֹתֵם

וּשְׁמַרוּ

בְּרִית עֵוֹלָם בֵּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַיּוֹם
לְעֵוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי' אֵת הַשָּׁמַיִם

וְאֵת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹשׁ:

וַיֹּאמֶר קְדִישׁ עַד לְעֵלְיָא וּמֵהַלְלָנִי הַלְלָב עַרְבֵי בֵית בְּלַחַת

אֲדַנֵּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵנוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי

בְּרוּךְ

יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל סֶלִיחַ גּוֹמֵל

חַסְדִּים שׁוֹבִים וְקוֹנֵה אֵת הַכֹּל זֹכֵר חַסְדֵי

אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׁמוֹ

בְּאֵהָבָה מֶלֶךְ רַחֲמָן אֵל חַי גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ

וּמִצְנֵן

ומגן בריך אתה יי' מגן אברהם
גבור לעולם אדני מחיה מתים
אתה
אתה רב להושיע נפץ מוצי

הטל בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים רופא חולים כתיר אסורות
משען לאביונים ומקיים אמונתו לישיני יע

עפר מי כמזק אדון הגבורות ומי דומה לך

מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו ישועה בקרוב

ואין דומה לך ונאמן אתה להחיות מתים

ברוך אתה יי' מחיה מתים

קדוש ושמך קדוש וקדושים
אתה

בכל יום יהללה סלה בריך

אתה יי' (המלך) היל הקדוש:

קדשת את יום השביעי לשמך
אתה

תכלית

תכלית מעשה שמים וארץ וברכתו מכל
המים וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב בתורתך
ויכולו השמים והארץ וכל צבאם ויכר

להים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
עשה ויברך להים אתיום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג
עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו
מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימי
אותו קראת ויכר למעשה בראשית

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו רצה נא במנו
קדשנו במצותך תן חלקנו

בתורתך שביענו מטובך ושמח את נפשנו
בישועתך

בישועתך וטהר את לבנו לעבודך באמת
ובלבב שלם והנחילנו יי אלהינו באהבה
וכרצון שבת קדשך וינוחו ביה כל זרע ישראל
אוהבך המקדישים את שמך ברוך אתה
יי מקדש השבת:

דאולריס רנה ומודיס וכו' והיה כהנכה נסחרות של
שבת ונמאר ההגלה ויחכ חוזר העץ ויחמל מן ויכול
העמים וכו' עד אשר נרית אלקים לעשור ויחכ חוזר
ברכה זו משין שבע:

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
ברוך יעקב הא גדול הנבור והנודא לעליון ק
קונה שמים וארץ מן אבות בדברו מחייה
מתים במארו הא הקדוש (המלך הקדוש) שאין
כמותו המניח לעמו בשבת קדשו כי בם ר
רצה

רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד
ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות
האודאות אב (הרחמן) האמת אדון השלום
מקדש השבת ומברך השביעי ומניח בקדושה
לעם מרושני עונג זכר למעשה בראשית:
ואומר אלקינו ואלקי אבותינו הכתוב לעיל ואח"כ אומר קדש
תתקבל וכו' אין כאלקים וכו' עלנו לעבד וכו' וקדש שלם עם
כרכו גדל אלקים חי וכו' וקדיש יהא שלמא רנא וכו'

שחרית של שבת

בשחרית של שבת הולבין לבית הכנסה ומסדרין
הבקעות של שבת ואח"כ אומרים המלה
ברכות וזמירות כגון שכתוב במחזורים ואומרים מ
לזמור שיר לשם השבת קודם ברוך שאמר ואחר כך
אומרים ברוך שאמר.

ברוך

שאמר והיה העולם ברוך הוא

ברוך אומר ועושה ברוך בורא

בראשית ברוך גזור ומקיים: עונן הקהל

ברוך הן יחיד לכל באי העולם ברוך הוא ברוך

המרחם על הארץ ברוך המרחם על הנביות

ברוך והוא באחד ומי ישיבנו ברוך הוא ברוך זן

ומפרנס לכל ברוך חי לעד וקיים לנצח ברוך

הוא ברוך טוב ומטיב לכל ברוך יחיד בעלמו

ברוך הוא ברוך כבודו ממקומו ברוך לא

יעשה ולא יצע אין חקר לתבונתו ברוך הוא ברוך

מעביר אפילה ומביא אורה ברוך נתן ליעקב

לאין אונים עצמה ירבה ברוך הוא ברוך סומך

טפלים חפא חולים ומתיר אסורים ברוך

עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר

ברוך הוא ברוך פודה ומציל ברוך פועל

ישועות

ישועות בקרב הארץ - ברוך נדיק וחסיד בכל הדורות:
 ברוך הוא ברוך קרוב לכל קוראיו באמת
 ברוך רם ונשא "שוקע וקדוש שמו" ברוך הוא
 ברוך שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה לא כזב
 ולא מרמה "לא משוא פנים ולא מקח שוחד"

תמים בכל דרכיו ככתוב
 הא תמים דרכו אמרת יצ
 צרופה מגן הוא לכל ה
 החוסים בו כי יצ עליון
 נרא מלך גדול על כל
 הארץ כל הארץ י
 ישתחוו לך ויזמרו לשמן
 עליון סלה ברוך אתה
 יצ להינו מלך העולם
 הא אב הרחמן המהולל
 המשובח

ברוך הוא ברוך (שכר)
המנחיל מנוחה לנו לעמו ישראל ביום שבת קדש:
לבסח שנתן לנו את יום חג המצות הזה:
לשכועות שנתן לנו את יום חג השבועות הזה:
לסוכות שנתן לנו את יום חג הסוכות הזה:

הַמְשׁוּבָּח וְהַמְפֹאָר בְּפִי
עַמּוֹ וּבְלִשׁוֹן כָּל חַסִּידָיו
וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דוֹד עַבְדְּךָ
נְהַלֵּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁבַּחְךָ

לשמחת העצרת
שנתן לנו את יום שמיני
הג העצרת הזה: ברוך

וּנְפַאֲרְךָ וְנַרְוִימְךָ וְנַמְלִיכְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיבְךָ
וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הַעוֹלָמִים
מֶלֶךְ מְשׁוּבָּח וּמְפֹאָר לְעַד לְעַד לְנֶצַח בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהוֹלֵל בְּתוֹשֵׁבָחוֹת:

אם הוא עבד מרתחיל מזמור עיר ליום העבד וכו'נס
טוב מרתחיל טוב להודות וכו' והמזמורים נעירת הם

וקודם הביאמו יהלעמו אנמרים חט קדחתך

אני קראתיך כי תענני אל הש אומך
לי שמע אמרתי שלח אורך ואמתך
המה ינחוני יביאני אל הר קדשך ואל משכנתך
ואבואה אל מבחא להים אל א שמחת גילי ואורך
בכטר

בכבוד להי' אלהי' קב' אתי בכל לב יצנני יצ:

תביאלו ותגעלו וכי עד ה' תלקינו ה' אחד נאחב מוספין

מלכותך ה' תלקינו זה:

מלכותך יי' אהינו מלכות כל ע'
עולמים ומס' שלתך מלכנו

בכל דור ודור שאתה הוא אדיר בקדושה

ולך יאתה המלוכה המלך הקדוש יהי שם

יי' מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד

מבואו מהולל שם יי' יי' אדוננו מה אדיר

שמך בכל הארץ:

נעולד העצ' נאומר נשמת

נשמת כל חי תברך את שמך יי'
להי'נו ורוח כל בשר תפאר

ותרום זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד

העולם אתה א' ומבלעדיך אין לנו מלך גא'

עוז

עוד ומושיע פודה ומציל בכל עת צרה
וצוקה לא אתה אלהי הראשונים והאחרונים
אזה כל בריות אדון כל תולדות המהולל
בכל התושבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו
ברחמים ויצע לא ינוס ולא ישן :

המפיל ונושא המוריד ומעלה
נורא תהלות עושה פלא

הבורר בעמו יחיד בעולמו בשבעים ש
שמות יתהללו בו שמו גדול ונורא הנזכר
בקדושה ובטהרה משמועתו נוצצים

ומתבהלים במורא אבן מפיצץ נהר

מיבש ימים משביח סערה מדמים

סרק מפריא שונא משבית נחש משלים

עקרה מוליד האש מכבה מחזיק מחזבה

חוצב שלהבת קשורה בגזלת :

המעורר ישנים והמקיץ נרדמים . סוכך
נופלים ורופא חולים ולך לברך אנו מודים
ואלו פינו מלא שירה בים ולשוננו רנה כהמון
גלוי ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע ועינינו
מאירות כשמש וכירח וידנו פרושות כנשרי
שמים ורגלנו קלות כאילות אין אם מ
מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי אבותינו
ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלה
אלפי אלפים וריבוי רבבות הטובות נסים
ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו
ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים
פדתנו ברעב זנתנו ובשובע כלכלתנו
מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחולאים
רעים ורבים רפאתנו ועד הנה עזרתנו
רחמיה ולא עזבנו חסדיך יי אלהינו לכן
אברים

אִיבְרִים, שְׁפִלְגַת בְּנוֹ וְרוּחַ יִנְשָׁמָה שְׁנֵפֶחֶת
 בְּאֵפִינוּ וְלִשְׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ " הֵן הֵם
 יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ לְשִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ כִּי כָל
 פֶּה לְךָ יוֹדֶה " וְכָל לִשְׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּח וְכָל
 בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה "
 כָּל הַלְּבָבוֹת יִרְאֶיךָ וְכָל קֶרֶב וְכָל לֵוִית
 וְחִמְרוֹ לְשִׁמְךָ כִּדְבַר שֵׁנֵאמַר כָּל עֲצֻמוֹתַי
 תִּאמְרֶנָּה יי מִי כְמוֹכָה:

מִי יִדְמֵי לְךָ וּמִי יִשׁוּה לְךָ וּמִי יַעֲרֹךְ לְךָ "
 וּמִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וְכַגְבוּרֹתֶיךָ " הֵא הַגְּדוֹל
 הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא לְעֵלְיִן קוֹנֵי שָׁמַיִם וְהַרְיָץ חַל
 בְּתַעֲצוּמוֹת עֵצֶךָ הַגְּדוֹל לְכַבוֹד שִׁמְךָ ה
 הַגְּבוּר לְנִצְחָנוֹתֶיךָ " נְהַלְלְךָ וְנִשְׁבְּרִיךְ
 וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קֹדֶשְׁךָ וְדוֹד עַבְדְּךָ אִמְרָ לִפְנֵיךָ
 כִּי נִפְשֵׁי אֶתְלֵל וְכָל קֶרְבִּי אֶתְשֶׂם קֹדֶשׁוֹ:

מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגדלו שווי
עניים אתה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושי
ככתוב כי שומע אל אביונים יצ' ואת אסיריו ל
בזה וכתוב כילא בזה ולא ישקץ ענת עני ולא
הסתיר פניו ממנו ובשוען אליו שמע' וכתוב
רננו צדיקים ביע' לישירים נאווה תהלה -

בפי ישירים " תתרומם :

ובשפת צדיקים" תתברך :

ובלשון חסידים" תתקדש :

ובקרב קדושים" תתהלל :

רבבות ענת עמך
ישראל יתפאר שכן

במקדלות

וזכרך מלכנו בכל דור ודור" ישכן חובת כן
היצורים הבאים לפניך מן שהינו ואהיא אמה
להודות לזכר' לשבח לפאר לרומם לגד
ולקדי

וּלְקַדְשׁוֹ לְנֶצַח לְשִׁמְךָ עַל כָּל דְּבָרֵי זְמוּתוֹת
 שְׂוִוֹת וְתוֹשֵׁבְחוֹת שֶׁאָמַר דָּוִד בֶּן יִשְׁיָעֶבֶדְךָ מִ
 אֲשֶׁר־יָחִיד; וּבִכֵּן יִתְרוֹמַם וְיִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְ
 עַד מְלֻכַת הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
 אֶרֶץ כִּי לֵךְ לְבָרֶךְ נָא ה' אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 הַיָּדוֹשֵׁבְחָה הַלֵּל וְזַמְרָה בְּרִכָּה וְהוֹדָאָה עִזּוֹ
 תְּבַשְׂלָה נֶצַח גְּדוּלָה וְנִבְרָה מַלְכוּת וְקֹדֶשׁ
 כְּתוּר תְּפָאֶרֶת וְעֲטָרַת הוֹד וְהַדָּר וּכְבוֹד מַעֲתָה
 חַד עוֹלָם בְּחֵד אֶתְּהָ יי' מֶלֶךְ גְּדוֹל וּמְחַלְלֵל
 תוֹשֵׁבְחוֹת אֱלֹהֵי חוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת
 הַיָּדוֹשֵׁב בְּכָל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמִירָה
 מֶלֶךְ נֶאֱמָן יַחִיד אֱלֹהֵי הָעוֹלָמִים: אָמֵן:

וְעַל קְדִישׁ עַד דְּלִמְדָּתְךָ בְּעַלְמָא וְנִאֲמַרְנוּ אֲמֵן וְאִתְּחַבֵּי אֲמֵן
בְּרִכּוֹת אֱלֹהֵי הַמְּבוֹרָךְ

ברוך יי' המבורך לעולם ועד

אתה יי' אלהינו מלך העולם

ברוך

ייצראור ובורא חשך עושה של

ובורא את הכל הכל יודוך והכל ישבחוך והכל

יאמרו אין קדוש כיי' הכל ירוממוך סלה יי'

הכל האפותח בכל יום דלתות שערי מזרח

ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנ

ממכון שבתה ומאיר לעולם כולו וליושביו

שברא במידת רחמים המאיר לארץ ולדרי

עליה ברחמים המחפש טוב ושלום יום תמיד

מעשה בראשית מה רב מעריך יי' כולם

בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך המלך

המרוחם שמו לבדו מאז המשובח והמפואר

והמתנשא מימות עולם אלהי עולם ברחמך

הרבים רחם עלינו אדון עוזנו צור משגבנו כנ

ישענו

שענו משגב בעדנו .. א ברוך גדול דעה הכין
פעל זהרי חמה טובי צר כבוד לשמו מאורות נתן
מכבות עוזו פנות צבאות קדושים רוממי שדי
צמיד מספרים כבוד א וקדושתו " תתברך יע
להינו אין כעךך ואין זולתך מלכנו לחיי העולם
זכא אפס בלתיך נאלנו לימות המשיח ומי ד
זכמה לך מושיענו לתחית המתים:

אל אהזן על כל המעשים

ברוך ומבורך בני כל נשמה:
דלו וטובו מלא עולם
דעת ותבונה סוכים אורנו:
הסתנאה על חיות דהקדוש
ותהדר בכבוד על והמר כבוד:
זכות ומישור לפני כסא
חסד ורחמים מלא כבודו:

טובים

שבים מאורות שבראם להינו

יצרם בדעה בכינור ובהשכ

כת ונברה גרן ברהם

להיות מושלים בקרב תבר

מלאים זיו ומפיקים טגרה

נארה זיום בכל העוק

שמחים בצאתם ששים כבואם

עושים באימה רצון קונ

פאר וכבוד נותנים לשמו

צהלה ורנה לכתר מלכ

קרא לשמש ויקרה אור

ראיה הכין צורת הלבנ

שבח נותנים לו כל צבא מרם

תפארת ונחלה שרפים ואופני

והיורת הקודש

ביום שבת מלכות לאל אשר שבת נמרתילין שמך ה' אלוקים

לאל

אשר שבת סכל המעשים וביום השביעי נתעלה וישב על כסא כ

כבודו תפארת עטה ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת זה שיר שבח של יום השביעי מ צו שבת לעליון מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת לפיכך ישיר לא כל יצוריו שבח ויקר וגדולה וכבוד יתן למלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו

ישראל ביום שבת קדש:

שמך

י' אהינו עלינו ויתקדשו זכרך יתפאר מלכנו בשמים ממעל

אל הארץ מתחת ועל כל שבח מעשה ידיו ועל מאוריו אור אשר עשית גם המה יפארוך עלה: תתברך לנצח צורתנו מלכנו וגאלנו

בוראנו

בוראנו בורא קדושים ישתבח ויהפאר
שמו לעד מלכנו" הלא המלך יוצר משרתיו
ואשר משרתיו כולם עומדים ברום עולם
ומשמיעים ביראה יחד רול דברי אלהים
חיים ומלך עולמים כולם אהובים כולם
בחרים כולם גבורים כולם קדושים
כלם עושים באימה וכיראה מצות רצון
קונם באהבה" וכולם פותחין את פיהם
בקדושה וכטהרה בשירה ובזמרה
מברכים משבחים מפארים ומקדישים
ומערצים וממליכים את שם המלך הגדול
הגבור והנורא קדוש הוא" וכולם מקבלי
עליהם עול מלכות שמים זה מזה" ונותנין
באהבה יחד רשות זה לזה להקדיש להערי
ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה
קדושה

קדושה בולם כאחד עונים באימה ו

אלהי עולם יע הושב כ
 כבודו על כסא רם
 ונשא יתגל ויתקדש שמו
 במקהלות ישראל עמו כמו
 שדפי מעלה העומדים ב
 באימה וביראה ומעריצים
 ומקדישים שם כבוד מ
 מלכותו לעולם ועד וזה
 מזה מקבלים ואומרים קדוּס

וביראה ואומרים

קדוש קדוש קדוש

יע צבאות מלוא כל

הארץ כבודו ו

האופנים ורחוקות

הקודש ברעש גדול

מתנשאים לעזמתם משבחים ואומרים ב

ברוך כבוד יע ממקומו:

לא אל

הברוך נעימות יתנו למלך

א חי וקיים זמירות ישמיע כי

שירות ותושבחות לפניו ישמיעו כי הוא לבדו

שדום וקדוש מעל גבורות עושה חדש שורת

איש מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות

בדא רמאות נודא תהלות אדון הנפלאות

המחדש

המחדש טובו בכל יום תמיד מעשה ב
בראשית " כאמור לעשה אורים גדולים
כי לעולם חסדו חסדו נתנם להאיר על
הארץ לשבח עולמו אשר ברא " ברוך
אתה יי' יוצר המאורות "

אֱתָנָה רבה אהבתנו ויי' אלהינו
חמלה גדולה ויתרה חמלה
עלינו אביתו מלכנו בעבור שמך הגדול
ובעבור אבותינו הצדיקים אשר בטחו בך
ותלמדם לעשות חקי ^{מצות} חיים כן תעמנו
ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם נא
עלינו ותן בלבנו בינה להבין להשכיל
לשמוע וללמוד וללמד לשמור ולעשור
ולקיים את כל דברי תלמוד תורה ודבר
באהבה והאירה עינינו במצותיך ודבק
לבנו

לכנו ביראתך ויחד לבנו לאהבה ולירא את
שמך כי בשם קדשך הגדול באמת נקרא
אלנו עשה עמנו חסד ורחמים בעבור כבוד
שמך האמלק הגדול הגבור והנרא מהרה
באהבה תרים ותגביה קרננו ותמלוך עלינו
לעולם ועד והשיענו בקרוב למען שמך
כי בך בטחנו א ולא נבוש ובשמך הגדול
חסינו לא נכלם ולא נכשל לעד ולעלמי
עד כי אבינו ואהינו אתה ורחמיה יע אהינו
חסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה לעד
תגילה ונשמחה בישועתך מהר והבא עלינו
ברכה ישועה ושלום

בשרנו בשורות טובות ישועות ונחמות מהרה
מארבע כנפות כל הארץ שבור על הנוים
מל צוארנו ותוליכנו מהרה קוממיות ל
לארצנו

לִאֲרֹצְנוּ כִּי אֶפְעַל יְשׁוּעוֹת אֶתְּהָ יִבְטַח בְּחַדְרֵי
וְאוֹתָנוּ קִדְשֵׁת מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וְקִרְבַּתָּנוּ נ
מִלְכָנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ
וְלִיחֻדְךָ בְּאֵמֶת וּבִיּוֹשֶׁר לִבִּי וּבְאַהֲבָה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
בְּרוּךְ עַם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

וְאַחֲבַת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ כָּכָל לִבְבְּךָ וּכְכָל נַפְשׁ
וּכְכָל מְאֹדְךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֵנִי
מֵצִיךָ הַיּוֹם עַל לִבְּךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָן
וּדְבַרְתָּ בָם בְּשֹׁכֶתְךָ בְּכִיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדוֹ
וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ׃ וְקִשְׁדַּתָּם לְאוֹת עֲלִיּוֹת
וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֲיִנֶיךָ׃ וְכִתְבַתָּם עַל מִזְבֵּי
בֵיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם שָׁמַעְתָּ שְׁמִעוּ אֵל מִצִּוְרֵי
אֲשֶׁר

אִשֶׁר אֲנֹכִי מִצִּוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ כְּכֹל לִבְכַנְּכֶם וּבְכֹל
עֲפֹשְׁכֶם; וְנָתַתִּי מִטֶּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵדָה
מִלְּקֹוֹשׁ וְאֶסְפַּת דָּגָןךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ;
נָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לִבְהֵמַתְךָ וְאֹכֶלֶת
וְשִׁבְעַת הַשָּׁמַרִי לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לִבְכֶם וְסִלַּדְתֶּם
וְעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם
וְחָרָה אַף יְיָ בְּכֶם וְעִצַּר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא
יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יִבּוּלָהּ
וְנִבְדַּדְתֶּם מֵהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָכֶם; וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי לִבְכֶם
וְעַל עֲפֹשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶת־לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם
וְעָזְרוּ לְשׁוֹטְפֵת בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמַדְתֶּם אֶת־אֵת
מִסַּחֲבֹתֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בְּסוּדְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ; וְכִתְּבֶתֶם עַל מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ

ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בני

בניכם על האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם

לתת להם כיומי השמים על הארץ:

וידאמר יי' אל משה לאמר: דבר אל

בני ישראל ואמרת אליהם ועני

להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם:

ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והייר

לכם ציצית וראיתם אתו וזכרתם את כר

מצות יי' ועשיתם אתם: ולא תתורו אחר

לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זוניכם

אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כר

מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יי'

אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצר

מצרים להיות לכם לאלהים אני יי' אלהיכם

אמר

יח

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן

ואהוב וחביב ותחמד ונעים ונורא

אדיר ומתקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה

אלנו על אבותינו על בנינו ועל דורותינו ועל

כל הדורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים

ועל אחרונים לעולם ועד חוק ולא יעבור

ממת שאתה יי אלהינו ואלה אבותינו לעולם

ועד אמת אתה מלכנו מלך אבותינו אתה

בען שמך מהר גואלינו כנאלת את

ביתנו אמת מעולם שמך הגדול עלינו

נרא באהבה ואין לנו אלהים עוד זולתך

עזרת אבותינו אתה

הוא מעולם

מקומו שיעלהם ולבניהם

אשריהם בכל דור ודור ברום עולם מושבך

ומשפטך

עזרת אבותינו אתה
מעולם שובה
שבותינו נשיב כימי
עולם: טובה

וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצַדִּיקְךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ אָמֵן
אֲשֶׁר־נִאֱמַר שִׁישְׁמַע אֶל מִצְוֹתֶיךָ הַקָּדֵשׁ וְ
וְדַבְּרָה יְשִׁים עַל לְבוֹי אָמֵת שְׁאֲתֵהוּ אֲדוֹן
וּמֶלֶךְ גְּדוֹל וְנֹבֵר לְרִיבֵי אֶת רִיבֵם לְאֲבוֹתַי
אָמֵת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה אַחֲרוֹן וּמֶלֶךְ
אֵין לְנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֲזָר וּמְשִׁיעַ אָמֵת
בְּמִצְרַיִם נְגִלִית כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הֲרַגְתָּ וּבֶכֶת
יִשְׂרָאֵל נִגְלִית וַיִּם סוּף לֶחֶם בַּקַּעַת וְ
שִׁבְעַת יָם בִּבְשֵׁה עֲשִׂית וַיְדִידִים עַ
וַיְכַסּוּ מִיָּם צָרִיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר
וְאַתָּה שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוּ לֹא וְנִתְנֵי
זְמִירוֹת שִׁיחַת וְתוֹשִׁבְחוֹת בְּרִכּוֹת וְהוֹ
לְמֶלֶךְ אֵי חַי וְקַיִים רֵם וְנֹשֵׂא גְדוֹל וְ
וְנֹרֵא מְשִׁפֵּל נְאֻם עֲדֵי אֶרֶץ מִגְּבֹ
שְׁפֵלִים עַד מְרוֹם מוֹצֵיא אֲסִידִים מִן

עַזְרָא דָּלִים הָעוֹנָה לְעִמּוֹ בַעֲתָ שׁוֹעֵס אֲלֵיוֹ
מַלּוֹת נָתַתְּ לֹא עֲלֵיוֹן גְּאֻלָּם בְּרוּךְ הוּא
בְּבִרְךְ שְׁמוֹ כִּשְׁאֵה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עֲנֵנִי שִׁירָה
כְּשֵׁעָלוּ מִן הַיָּם עֲנֵנִי וְאָמְרוּ כֹּלָם
מִי כְמוֹכָה בָּאֱלִים יְיָ מִי כְמוֹכָה נָאֲדָר ב
בְּקִדְשׁ נִרְאָה תְהִלּוֹת עֹשֶׂה פְּלֵאֵי שִׁירָה ח
חֲדָשָׁה שֶׁכְּחוֹ גְּאֻלָּים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל
שַׁת הַיָּם יַחַד כֹּלָם הוֹדוּ וְחִמְלִיכּוֹ עֲנּוּ וְאָמְרוּ
מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד בְּגִלְלֵ אֲבוֹת הוֹשִׁיעֲרֵת
בָּרָם וְתַבִּיאֵ גְּאֻלָּה לַבְּנֵי בְנֵיהֶם כִּי מֵעוֹלָם
וָעֶד עוֹלָם אֲתָהּ פּוֹדֶה וְגֹאֲלֵ וּכְתוֹב גְּאֻלָּנוּ
יִשְׂרָאֵל בְּאֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי אִיִן זִוְלָתְךָ
לְגֹאֲלֵ אֵלֵי אֲתָהּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֻלֵּ יִשְׂרָאֵל

יְיָ שִׁפְתֵי תִפְתַּח וְפִי יַגִּיד תְהִלָּתְךָ

בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ א

א
זוהר
לע
בני
עדי
די
דיו
ע
די
או
ז
הע
ע

ארי

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא לְעֵלְיוֹן גּוֹמֵל חֶסֶד
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל זוֹכֵר חֶסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִי
גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ
רַחֲמָן אֵל חַי גּוֹאֵל עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִן אַבְרָהָם

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ נְקִי
מִזִּיד הַטֵּל כְּחוֹרֵף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמִזִּיד הַגֵּן
מִכָּל כֹּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמֶיךָ
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹמְלִים רוֹפֵא חוֹלִים מְתִיר
אֲסוּרִים מְשַׁעַן לְאַבְיוֹנִים וּמְקַיֵּים אֲמוֹנֵי
לְיִשְׁרָאֵל עֹפֵר מִי כְמוֹךָ אֲדוֹן הַגְּבוּרֹת וּמִי
דוֹמֵה לָךְ וְנֶאֱמַר אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֵה הַמֵּתִים;

7
נְבִיאֵי שָׁמַר

נְבִיאֵי שָׁמַר אֶת שְׁמֵךְ

וְנִעְרִיצְךָ מֶלֶכְךָ
וְנִשְׁלַטְךָ קְדוֹשָׁה
כְּסוּד אֵילֵי קְדֵשׁ
כְּתוֹב עֲלֵיד נְבִיאֵךְ
וְקִרָא זֶה הֵא זֶה וְאָמַר
קִקְק יֵי צְבָאוֹת
מְלֹא כֹל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ לְעוֹמְתָם
מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִ
מִמְקוֹמוֹ וּבְדַבְרֵי
קְדִישְׁךָ כְּתוֹב לְאֹמְרֵי
וּמְלוֹךְ יֵי לְעוֹלָם

בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמֵךְ קְדִישׁ
וְשֵׁם בְּשֵׁם מְרוֹם וְכֵן
כְּתוֹב עֲלֵיד נְבִיאֵךְ
שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל
לְשֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד
בְּשֵׁתִים יִכְסֶה פְּנֵי וּבְשֵׁתִים
בְּסֵה רַגְלָיו וּבְשֵׁתִים יַעֲוֹת
תִּקְרָא זֶה הֵא זֶה וְאָמַר קִקְק
לְצְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ נִשְׁחָרִית לְאוֹמְרֵי
אֵל בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר
וְחֹק מִשְׁמִיעִים בְּקוֹל מִ
סְגֻנְשָׁאִים לְעוֹמְתֵי שְׂרָפִים
לְעוֹתֵם אֲשֶׁרֵם

לְהוֹדִיָּה צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

לְדוֹר וְדוֹר נֶגֶד גְּדֻלָּתָהּ וְלִנְצַח נִצְחִים

קְדוּשַׁתָּךְ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָה יִצְלָהֵינוּ

לֹא יִמּוּשׁ לְעוֹלָמוֹעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ א

אֲתָה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ הֵא הַקְדוֹשׁ

בַּיּוֹם בְּמִתְנַת חֲלֻקוֹ כִּי עָבַד

יִשְׁמַח

נֶאֱמַן קְרֵאתָ לּוֹ כְּלִיל תַּפְאֶרֶת

בְּרֵאשׁוֹ נָתַתְּ בְּעוֹמְדוֹ לִפְנֵיךְ עַל הַר סִינַי וְשָׁנִי

לְחֻזֹת אַבְנֵים הוֹרִיד בִּידוֹ וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ

וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת

הַשַּׁבָּת לְדוֹרוֹתֵם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֲוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים

עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפְּשׁ

יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵי

עַם

עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מ
מטובך ובשביעי רציתו וקדשתו חמדת
ימים אותו קראת וזכר למעשה בראשיתו

להינו ואלהי אבותינו רצה נא
בכנו וחתנו קדשנו במצותיך

תן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח
את נפשנו בישועתך וטהר את לבנו לעבודך

באמת ובלבב שלם והנחילנו יי אלהינו ב
באהבה וברצון שבת קדשך ויטחו בו כל

רעי ישראל אוהבים מקדישי שמך ברוך אתה
יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ותפלתם
שעה והשב עבודת כהנים לדביר

יתק ואישי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת

ישראל

ישראל עמך ותחפז בננו ותריצנו ותחזיקנו
עינינו כשוכך לציון ברחמים כמאז וכשנעם
קדמוניות ברוך אתה יי אלהים המחזיר מהרה
באהבה שכנתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם

ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתהו לדור
ודור נודה לך וגם פה תהלתך על חיינו ה
המסורים בדרך ועל נשמותינו הפקודות
לך הטוב כי לא בלו רחמיה המרחם כי לא
תמו חסדיך כי מעולם רבות קויתך
הכלמתנו יי אלהינו ולא עזבתנו ולא
הסתרת את פניך ממנו ועל כולם יתברך
ויתרום ויתגשא תמיד שמך מלכנו לעולם
ועד וכל החיים יודיך סלה ויהללו

ויברכו

כג

ויברכו ויודו לשמך הגדול באמת לעולם
כי טוב הא ישועתנו ועזרתנו סלה הא הטוב

ברוך אתה יי א הטוב שמך ולק נאה להודות:

אלהינו **אלהינו**
ואהי אבותינו ברכנו
בברכה המושלשת

בתורה הכתובה הנתונה על ידי משה ע

עבדך האמירה כפי אהרן ובניו כהנים עם

קדושיך באמור: יברכה יי וישמרך יי אר

יי פניו אליך ויחניך יי שא יי פניו אליך ו

וישם לך שלום:

שלום טובה וברכה חיים רחן **שים**

וחסד ורינוח והצלחה עלינו ועל

לישראל עמך ברכנו אבינו כולנו יחד באור

נה כי באור פניך נתת לנו יי אהינו תורה וחיים

הבה חן וחסד צדקה וברכה ישועה רחמים

רבים

רבים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברכה
ולברך את כל עמך ישראל תמיד בשלומך
ברוב עוז ושלום ברוך אתה ייג המברך אר
עמו ישראל בשלום אמן

יהוה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ייג צורינו
אשר יך ישראל מי כמוך עם נשע בה מן עורך ואשר
חרב גאונך ויחשנו אייבך לך ואתה על במורתמו
הדריך אשר יך ישראל מי כמוך יהי עם ה מבורך
מנחה נעד נעלם מאזרח שמש עד מבואו והנלג עם
ה אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ

ואומר ק' יש הנהקבל ומוציאין סת וקושיין בה שבע
גברי בלרשת השבוע וקדיש עד לעילא וקורין לחפ
קטן ומפנין ומברכין לקהל ואח"כ אנמרים ימל
ה לעולם וכו' ומזמור לדוד הבו לה בעתים וכו'
ומחזירים הסת להיכל

לשירת הים

שמעו מלכים האזינו רוזנים א
אנכי ליל אנכי אשירך

אומר ליל להי ישראל אחינו ישראל
שמעו תנו לכבוד לשירת הים

לעשרת הדברות

אמרות יל אמרות להורות בסף
צרוף בעליל לארץ מזוקק

טבעתים ארץ רעשה גם שמים נטפו
עבים נטפו מים הרים נולד מפני יל זה

יני מפני יל להי ישראל אחת דבר להים
אתים זו שמענו שמע עמי ואדברה ישראל

עידה בק להים להיך אנכי אחינו בני
ישראל

ישראל שמענו תנבב כבוד לעשרת הדברו

לתוכחות

מוסר י"ל בני אל תמאס ואר

תקוץ בתוכחתו כי אר

אשר יאהב י"ל יוכיח וכאבאת בן ירצה

אחינו ישראל שמעו תנב כבוד לתוכו

להשלמת ספר

זכינו להשלים לשלום ונ

להתחיל ספר בראשית

ברא אלהים ולגומר לשלום זכינו לו

ונזכה להתחיל ספר ואלה שמות בני יי

ולגומר לשלום זכינו להטל

ונזכה להתחיל ספר ויקרא אל משר

ולגומר לשלום זכינו להטל

ונזכה להתחיל ספר וידבר יי אל משה
 ולגומר לשלום: זכינו להעלים
 ונזכה להתחיל ספר אלה הדברים אשר
 דבר משה ולגומר לשלום: זכינו
 בן נזכה להתחיל ספר בראשית ברא א
 אלהים ואלה שמות בני ישראל
 וקרא אל משה וידבר יי אל משה
 לה הדברים אשר דבר משה ולגומר
 לשלום: זכינו להעלים לעולם
 שב שלום שמו יי שלום עושה במרומי
 לום הוא עשה עכנו שלום ויחינו ויזכנו
 כהיום הזה בירושלים:
 גיר יעמוד ומחזירין הסת להיכל ואמר קדיש עד
 גל ומתפללן המלה חוסף ומתחיל לומר ברכת א
 יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ואתה יי אלהינו ואלהי אבותינו

דרך
 כה

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הֵאֱלֹהֵי הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָאִי עֲלִיּוֹן נוֹמַל חֲסִדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל זוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְכַבֵּד נוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ רַחֲמָן אֵל חַי נוֹאֵל עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם

אתה

גְּבוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ נֶקֶץ מוֹרִיד הַטֵּל בַּחוּרָף מְשִׁיב הַרְחֵף וּמוֹרִיד הַנֶּשֶׁם מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים רוֹפֵא חוֹלִים מְתוֹר אֲסוּרִים מְשַׁעַן לְאַבְיוֹנִים וּמְקוּיִם אֲמוֹנֵר לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כַּמּוֹךְ אֲדוֹן הַנְּבוֹרוֹת וּמוֹדֵי דוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחִיָּה וּמְצַמִּיחַ לְנוֹ יִשְׁעָה כְּקָרוֹב וְאֵין דוֹמָה לְךָ וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת

לְהַחְיוֹת מֵתִים בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ מִחַיַּה הַמֵּתִים:

בַּחֲזֵרַת שְׁלַח כַּבֵּד הַתְּפִלָּה אֲנַמְר כַּבֵּד

כֹּתֵר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים הַ

הַמּוֹנֵה מֵעֵלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

קְבוּצֵי מִטֵּה יַחַד כֻּלָּם קְדוּשָׁה לְךָ יִשְׂרָאֵל

כַּדְּבַר הָאֲמִיר עַל יַד נְבִיאֲךָ וּקְרָא זֶה אֱלֹהֵי

וְאָמַר קֵן קֵן יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ

כְּבוֹדוֹ כְּבוֹדוֹ וּגְדֻלּוֹ מְלֵא עוֹלָם וּמִשְׁרָדָיו

שְׁוֹאֵלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיבֵנוּ

לְעֹמְתָם מִשְׂבָּחִים וְאוֹמְרִים בְּרִיךְ כְּבוֹד יְיָ

מִמְקוֹמוֹ מִמְקוֹסָךְ מְלַכְנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְרָאֵךְ

עֲלֵינוּ כִּי מַחֲכִים אַנּוּ לְךָ מֵתֵי תַמְלוּךְ בְּצִיּוֹן

בְּקִרְוֹב בְּחַיֵּינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנוּ תִשְׁכּוֹן ת

תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְעַד

עַד וּלְכַצַּח נְצָחִים וְעֵינֵינוּ תִרְאֶנָּה בְּמִלְּצוֹת

עֵינֶךָ

עֲזוּךְ כַּדְבָר הָאֵמֹר בְּשִׁירֵי קֹדֶשֶׁךָ עַל יַד

דָּוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךָ יִמְלֹךְ יי' לְעוֹלָם לְאֵלֵינוּ

צִיּוֹן לְדוֹר וּדְוֹר הַלְלוּהָ:

לְדוֹר

וְדוֹר נֶגִיד גְּדֹלָךְ וּלְנֶצַח

נִצְחִים קְדוֹשֶׁתְךָ נְבִדִישׁ

וַיִּשְׂבַּחְךָ יי' אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמָּוֶשׁ לְעוֹלָם וְעַד

כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יי'

הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

לְמִשָּׁה

צִוִּיתָה עַל הַר סִינַי מִצַּ

שַׁבַּת זְכוֹר וּשְׂמֹר וּבֹי צַ

יי' אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבָן מוֹסֵף שַׁבַּת כֹּר

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

שֶׁתַּעֲלֶנּוּ בְּשִׂמְחָה לְאָרְצֵנוּ וְתִטְעֶנּוּ בְּנֵבֹ

וּשְׂסֵם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ

תְּמִידִים כְּסֹדְרֵן וּמוֹסֵפִין כְּהַלְכַתְּן אֶת מוֹסֵ

יּוֹם

וּסְמֵךְ הַמְנוּחָה הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדָךְ כְּאֲמֹר:
 כִּי־סָמְךָ הַשֶּׁבֶת שְׁנֵי כַּבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים
 שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סוּלַת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְ
 יִסְכוּ עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עוֹלַת הַתָּמִיד
 וְנִסְכָּה:

אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּ
 בְּמִנְחֹתֵינוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 חֲלַקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָה אֶת
 לִבֵּנוּ בִּישׁוּעֶתְךָ וְטַהַר אֶת לִבֵּנוּ לְעוֹבְדֶיךָ בְּ
 אֱמֶת וּבְלִבְבֵּי שְׁלֵם וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּ
 אֲהָבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קִדְשָׁךְ וַיְנַחֲנוּ בּוֹ כָּל
 יְעִשְׂרָאֵל אוֹהָבֵי מִקְדֵּי־שֵׁי שִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רצה יי' אלהינו בעצבך ישראל ואל
תפלתם שעה והשב עבודת

כהנים לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עצבך ותחפוץ בנו ותרצנו ו
ותחוינה עינינו בשוכה לציון ברחמים כמאז ו
וכשנים קדמוניות ברוך אתה יי' המחזיר
מהרה באהבה שכנינו לציון:

מודים אנהנו לך שאתה הוא יי'
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם

ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתהו לדור
ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו ה
המסורים בידך ועל נשמותנו תפקודות לך
השוב כי לא כלו רחמיה המרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם רבות קוינוך לא הכלמתנו
יי'

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתֵּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ אֶת־פְּנֶיךָ
 מִמֶּנּוּ וְעַל כּוֹלֵם הַתְּבַרַּךְ וַיִּתְרוּמֶם וַיִּתְנֶשֶׂא תַמְד
 שִׁמְךָ מִלִּבְנֵנוּ לְעוֹלָם וְעַד וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ
 סְלַח וַיְהַלְלוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּזְדוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֱלֹהִים שׁוֹעֵתֵנוּ וְעוֹרֵתֵנוּ
 סְלַח הָאֱלֹהִים הַטּוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ
 יִלְכֶךָ נְאֻה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְּנוּ בְּפִרְכָּה
 הַמְּשׁוֹלֶשֶׁת בְּתוֹרַת חֻכְתוֹתָהּ ●

וְנִתְנָה עַל יְדֵי מִשָּׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי
 תַּחֲרֹץ בְּבָנָיו כְּהַנִּים עִם קְדֻשָּׁה כְּאֲמוּרָה:
 בְּרַכְּךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ:
 חַדְקֶךָ: יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:
 שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים חַן ו
 וְחֶסֶד וְרִיחַ וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל

שִׁים

כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו אחד
באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים אהבה חן וחסד צדקה וברכה
ישועה ורחמים רבים ושלום וטוב יהיה בעיניך
לברכנו ולברך את כל עמך ישראל תמיד
בשלומך ברוך עון ושלום ברוך אתה יי
המברך את עמו ישראל בשלום אמין יהוש
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צור ישראל
אדרי נצור לשוני מרע ושפתי מן מדוני
מרמה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתור ריני
ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים
עלי לרעה מהרה הפר עצתם ובלקל
מחשבתם: עשה למען שמך עשה למען
ימיןך עשה למען תורתך עשה למען
קדושתך

קדושתך למען יחלצון ידידיך הישועה
 ומינה וענני יהי לצון אמרי פי והגיון לבי
 לפנך יצ צורי וגואלי עושה שלום במדומיו
 הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן

ואומר אשריך ישראל מי כמוך וכו' קדיש דהספק לבוא
 אין בחלקינו וכו' אמר רבי אלעזר וכו' עלנו לשבת
 וכו' וקדיש דרבנן אדון עולם וכו' וקדיש יהא שלמה

מנחה של שבת

במנחה סלעבה באיס לבה ומהרש"ן אם תע"כ

תשוב משבת רגליך עשות חפצך **אם**
 באיס קדשיו וקראת לשבת עונך

לקדש יל מכבוד וכבודתו מעשות דרכיך ס
 מצוא חפצך ודבר דברי או תתעצב על יל
 והרכבתיך

והרכבתך על במותי ארץ והאכלתך נ
 נחלת יעקב אביך כיפי ייע דבר: מה נאו על
 ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
 טוב משמיע ישועה אומר לציון מלאך אהיה:
 ביום טעם מהחילן על מלאך בה טעם

צילי

מאוד בת ציון הייעיבת ירושלים
 הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע
 הוא עני ורזוב על חמור ועל עיר בן אתו טותו
 הגני שולח מלאכי וטנה דרך לפניו וספתאום
 יבוא אל היכלו הארון אשר אתם מבקשים
 ומלאך הברית אשר אתם תפצים הנה בא
 אמר ייע צבאות הנה אנכי שולח לכם את
 איהו הנביא לפני בא יום ייע הגדול והנורא
 והשיב לב אכות על בנים ולב בנים על
 אכותם: הנה ימים באים נאום ייע והקימו
 לדוד

לְהוֹדוֹ צִמַח צְדִיק וּמֶלֶךְ הַיְשׁוּבִים לַעֲשׂוֹת
 מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בָּאָרֶץ: בְּיָמָיו תֵּשֶׁעַ יְהוּדָה
 וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוּן לְבַטָּח וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ
 יְיָ צְדָקָתוֹ וְיִשְׁכּוּ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּתֵרֵי
 לְעַבְדֵי לְעֵקֶב אֲשֶׁר יִשְׁבוּ בָּהּ אֲבוֹתֵיכֶם וְיִשְׁבוּ
 עֲלֶיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם: זְכַנִי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם: ו
 וְדוֹד עַבְדֵי נְשִׂיאָ לְהֵם לְעוֹלָם: וְכִרְתִּי לְהֵם
 שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּיכֶם ו
 וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם וּנְתַתִּי מִשְׁכְּנֵי עֲלֵיהֶם וְהִיִּירְתִּי
 לְהֵם לְאֱלֹהִים וְהִמָּה יִהְיוּ לִי לְעַם: וְזֶה עוֹת
 דְּגוֹיִם כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל ב
 בְּהִיזֵת מִשְׁכְּנֵי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם:

יאומר למנצח על הצניות לבט קרח וכו' נדבר ה' אל
 ישה למאר נואת בני ישראל וכו' ונאשרי יונשבי ביהוד
 זו' נעומד השליח צבור ומתחיל וכו' לצון נואל

וְכֵן לְצִיּוֹן גּוֹאֲלֵי שְׁבִי מִשְׁעַבְיָהּ עֵקֶב נֶאֱמַר
יְיָ וְכֹכְלֵן חֹתֵמוֹ הַקָּהֵל:

וְאֵנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אֲמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר
עָלֶיךָ וּדְבַר יְהוָה שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ ב
בְּפִיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אֲמַר יְיָ מ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְאֵתָה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹר
יִשְׂרָאֵל וְקִדְּמָה אֵל זֶה וְאֲמַר קִקְקוּ יְיָ ע
צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וּמִקְבְּלֵי
דִין מִדָּן וְאֲמַרִים קָדִישׁ בְּשָׁמַיָּה מְרוֹמָה ע
עֵילָאָה בֵּית שְׁכִינְתִּיהָ קָדִישׁ עַל אֲרֻעָא עֲבֹד
בְּבוֹרְתִיהָ קָדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יְיָ
עֲבָאוֹת מְלֵיָא כֹּל אֲרֻעָא זִיו וְקַרְיָה וְתִשְׁאֲנוּ
רוּחַ וְאֲשַׁמְעֵ אַחֲרֵי כָל רֵעֵשׂ גָּדוֹל בְּרוּךְ
כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ וְנִטְלָתְנִי רוּחַ וְשִׁמְעִית
כְּתָרָאִי קוֹל זִיעֵ שְׁנֵיָא דְמִשְׁבַּחִין וְאֲמַרִין
בְּרַךְ

בְּרִיךְ יְבָרֵךְ דָּיֵל מֵאַתֶּר בֵּית שְׂכִינְתֶּיהָ יֵל
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד יֵל מַלְכוּתֶיהָ קָאִים ל
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַי יֵל אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
יִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לִיְצֵר
מִחֲשָׁבוֹת לִבְךָ עֲמֵךְ וְהִכֵּן לִבְבָם אֵיךְ וְהוּא (חֹס)
כִּי אַתָּה יֵל טוֹב וְסֹלָח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֵאֵיךְ
צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְחֹדְתְךָ אֱמֶת תִּתֵּן
אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְוֹתֵינוּ מִיַּם קֶדֶם בְּרוּךְ יֵל יוֹם יוֹם
יַעֲמֹס לָנוּ הָאֱלֹהִים יִשְׁמְעֵנוּ סִלָּה יֵל צְבָאוֹת
עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה יֵל צְבָאוֹת
שְׂרֵי אָדָם בּוֹטָח בְּךָ יֵל הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
גִּבּוֹר בְּיוֹם קְרָאֵנוּ בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁכָּרְאֵנוּ
לְכַזְבוֹ וְהַכְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
וְרַת אֱמֶת וְחַיֵּי הָעוֹלָם נִטְעַם בְּתוֹכְנוּ אֵב ה
הַרְחֵם

הרחמן הוא יפתח לבנו בתורתו וישים ב
בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעובדו
בלב שלם למען לא נגע לריק ולא נלד ל
לבהלה יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שנשמור חוקיך ומצותיך בעולם
הזה ונזכה ונחיה ונירש את שני ימות ה
המשיח ולחיי העולם הבא: למען יזמך
כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אודה: יי
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר
ויבטחו בך יודעי שמיה כי לא עזבת
דור שיה יי אלהינו מה אדיר שמך
בכל הארץ חזקו ויאמץ לבבכם כל
המיחלים ליי

ואומר קדיש עד לשלש וכנ' ואח"כ אומר ואת
תפלתו לך ה' עת רצון

ואני

לח
תפלתי לך ייזע עת רצון להים
ברוב חסדך ענני באמת ישעך

ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוד

אל היכל קדשך ביד אתך

תיכון תפלתי קטורת לפנך משאת כפי

מנחת ערב

הקשיבה לקול שמע מלכי יאה כי אד א

אתפלל

זאתה ייזע כנן בעני כבודי ומרים ראשי

שובה ייזע חלצה נפשי הושיעני למען חסדך

שמע קול תחנוני בשמע אליך בנשאי ידי

אל דביר קדשך

ואומר אבוא בנברות וכו' ומנציחין ס'ת ואומרים

הושיעני את עמך וכו' וקורין ג' גברי בפרשת ה

השבע הבאה ואין אומרים קדישין אחר

שיר ליום השבת וכו' ומחזירין הס'ת למקומו ואומרים

הללו את

יהללו את עַסֵּה וכו' ואומר קדיש עד לעילא
ומהבלילין תלילת מנחה ואומר אבות ונבורה
ונקדשך כמו בעשרית ואח"כ אומר אלה אלה

אתה אחד ושםך אחד ומי כעמך
ישראל גוי אחד בארץ

תפארת וגדולה ועטרת ישועה מנחה וקדיש
לעמך נתת אברהם יגל יצחק ירנן יעקב וכו' יי
ינוחו בו מנוחת אהבה ונדבה מנוחת אפר
ואמונה מנוחת שלום השקט ובטח מנוחה
שלימה שאתה רוצה בה יכיר בנה וידוע
כי באתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו
את שמך וזכר למעשה בראשית

ואומר אלוקינו ואלוקי אבותינו וכה נא במעלותינו וכו' כזה
נאין אומר בבה כהנס ואח"כ אומר

צדקתך כהררי אמשפטיך
תהום רבה אדם
ובהמה

וְבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ וְצַדִּיק תִּתֵּן לָהֶם עֵד
 מִרוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת לָהֶם מִי כִמּוֹהֶן
 יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
 עַד מִבְּוֹאוֹ מִהוֹלֵל שֵׁם ה' ה' אֲדוֹנָנוּ מִה אֲדִיר שִׁמְךָ
 בְּכֹל הָאָרֶץ וְאֲנוּמֵר קְדִישׁ הִתְקַבַּל וְכוּ' וְאַחֲכַי אֲנוּמֵר
 הַלְלִיךָ אֱלֹהֵי ה' בְּכֹל לֵבָב וְכוּ' וְאַחֲכַי אֲנוּמֵר אֲשֶׁר ה'
 הַקִּישׁ יִרְאֶה ה' וְכוּ' וְאֲנוּמֵר קְדִישׁ יְהִי עֲלֵמָת רַבָּה
 וְהַנֵּץ לְנוּמֵר נ' פְּסוּקִים בְּלִיל הַיּוֹם אֲנוּמֵר נְבִיאִים וְקִלְעֵם

סדר ערבית של שבת ורה

ערבית מרתחיל ברוך ה' אשר נהן מנוחה ומזמור
 שיר ליום השבת ואח"כ אומר מזמור שירו ל' וכו'

מזמור שירו ל' שיר חדש ל' נ
 בפלאות עשה הישיעה לו
 יכינו

ימינו חרוע קדשנו: הודיע ייג ישועתו לעני
הגוים גילה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראוכל אפסי ארץ את ישועת
אהינו: הריעו כל הארץ פצחו ורננו וזמרו:
זמרו ליה בכבוד בכטר וקול זמכיה: ב
בחצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
יהוה ירעם הים ומלוואו תבל ויושבי כה:
נהרות ימחאו כף יחד הרים ידגו: לפני
אלה כי בא לשפט הארץ: שפט עבר
בצדק ועמים במשעים:

ואומר הודו לה כי טוב וכו' וירא נהר בהם וכנ' אלה
כעאר ליה שבת ומוספין אלקינו בעבודה
בשחרית אומרים הבקשות והזמירות והמזמורים
כעאר מצבה והמוספין אלקינו בעבודה ואומר מזמור
של ד"ח וקודם נשמה טהור ש"ז ואומר נשמה:

רשות לנשמת לשב

ורח לרבי יעקב ז"ל

שירך לא נבונתי שירי רנני
שבת וראש חדש יום זה ליל

יקר שמו הודיעו לכל והשמיעו זמרו

הריעו לפני המלך יצא שירו למלך נבונ

עוולו במקדשו תנו האשו לדורשו

התהללו בשם קדשו ישמח לב סבבשי יצא

שירו למלך נבונ

קדושים שמך יהודי וחסד יך יצא

אף יהללו ויודי שמים פלאך יצא

שירו למלך נבונ

אתי וקדשתי שמך ושירים שדרתי

ואלה

וְאֵלֶּה הַגִּישְׁתִּי בְּכוֹרִים לַיהוָה: שִׁירוּ לַיהוָה נְבוֹעַ
וְאֹמְרוּ נִשְׁמַת כְּלֵמֶת מִקֹּדֶם בִּרְכוּ אֱנוֹמָרִים יוֹנֵד

זֶה לַשַּׁבָּת וְרֵאשׁ חֲדָשׁ

יוֹצֵר לַשַּׁבָּת וְרֵאשׁ

מָה מִתְקוֹ שְׁעֵמֵי שַׁבָּת וּמָה חֲלָקוֹ
נֹעֲמֵי חוֹדֶשׁ אָמַר שַׁבָּת לְמִנְחָה:

רָמָה גְּבִיעֵי כִּי הִנֵּה אֵל מְנוּחָה שְׁעֵשׂוּעֵי
וַיְבַרְךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי:

נִשְׁלַם בִּי עוֹלָם וּמִתְכוּנָתוֹ וּמִלְאכִים אָמַח
זֶה יוֹם קֹדֶשׁ הֵא לְתַפְאֲרָתוֹ כִּי בִּשְׁבַת אֵל
מִכָּל מְלָאכָתוֹ:

יִדְעֵי לְהוֹלִכִי דְרַךְ נְכוּחָה וַיִּקְרְאוּ שְׁבַר
לְמִנְחָה וַיִּסִּיפוּ עֲנוּיִם בִּינֵי שְׁמִחָה:

שְׁמִחָה לְחַי וְלָמֵת בְּעֶרְבוֹ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
חֲבוֹט

הבוט הקבר ינציבו" וביום השביעי ש
שבת לא יהיה לבו!

החדש ויאמר לשבת ידוע

ורען

תדע שבת כמדי" כי בי ה

הלבנה מתחדשת ויש לא ידי הנה בשמים

עדי

ואיכה תרבה עלי נאומים ואני שלשרת

ימים ממך קדומים כאכיר לאבך ימים:

שמני אלהים להעיד ולהחתים ויגלה סודי

ואורי לא החתים: לחכמים יודעי העתים:

עתים ותקופות ביומנים וסהר וחמה עלי

נבונים לאותות ולומים ושנים:

השבת ותאמר לחדש פאר

ותען

חבשו לי ילדי עתק ולשלוש

סעודות הרתיקוני רתק והחוט המשולש

לא

לא במהרה ינתקו

בזכותי טוֹעַל אִדָּם הַרְאֵשׁוֹן מַלְכֵת כְּפֹתַחוֹ
פִּיּוֹ וְאָמַר בְּחִיבֵת מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃
רֵאָה טָרַף סֶפֶק לִילְדֵי אִיוֹם " וְכִי נָחוּ וּמִצְאוּ
פְדִיּוֹם .. וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל־אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם׃

ויען הַחֹדֶשׁ וְאָמַר לַשַּׁבָּת יְדִידִים
בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם נְפוּשִׁים " עָלֶי

הִזְהָרוּ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם

רֵאשׁ חֲדָשִׁים׃

עָלֶי מְבָרְכִים יְלְדֵי מוֹסֵר " וּמִתְחַלֵּת בְּרִייתִי
סוּדֵי לֶהֱם נִמְסֵר " וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת

עַד אַרְבַּעַה עֶשְׂרִי׃

קְדוֹשׁ הַקְּדִימִנִי וְשִׁמְנֵי לְרֵאשׁ שׁוּדָה וְצִדִּיק
הַרְאֵשׁוֹן בִּי מִצְאֵעֲזָרָה " חֲדָשׁ וְשֶׁבֶר

קְרוֹא מִקְרָאוֹ׃

ותען
השבת ותאמר לחדש ב
בשלושה עולמות אלהים

ברכני " לתורה ולמועדים ולמקראי קדש
הקדימני " זובח תודה יכבדני:

זכור נא פן תהי שוכח " שעד סגור ואלהים ע
עלי שמח " וביום השבת יפתח: קנינים נעשו

שותפים לבוראם " בכבודו ויכלידו החכמים
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:

ויען
החדש ויאמר לשבת לעתיד י
יבא אלהים לאום נטושה " אשר

היא בפה צורר יקושה " שמים חדשים
וארץ חדשה:

עדריו יקבץ לבית תפארתו ושמה יהיו ה
הודו ויממשלתו " מדי חדש בחדשו ומדי

שבת בשבתו:

ירונו וישמחו ויפרחו בלי כחד כשוב ש
שבותם ויכונו יחד טובים השנים מן האחד
מה מתקו אמרי פי והגיוני בהתיצבי היום
נגד המוני עדהנה עורני יע

אופן

לא ברא מעשה כששת
ימים ובשביעי נתויכרכהו

אהלל

עלך בך יע את יום השבת ויקדשהו
הזדהו בראש ירח להקדישו ושפה תמור
פרים לשמשו זאת עולת חדש בחדשו
גוי קדושים ועם רבת דרשו לא באהבה
וחיבת ראו כי יע נתן לכם את יום
השבת

זכור ליום מכוּבד וכבדתו חדש ושבת
יבא

וּבֹא כָל בֶּשֶׁר לְהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ מִיַּד הַדָּשׁ
בְּחִדְשׁוֹ וּמִיַּד שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ
מִשַׁבַּת אֶל שַׁבַּת תְּהֵא מִנְחַתְכֶם נֹא סִפְרוּ
לְחִדְשְׁכֶם וּבְיוֹם שְׂמַחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשְׁכֶם:

כְּבַד אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְהַפְנֵנִי לְשִׁמּוּחַ בְּרֵאשׁ
חֲדָשׁ וּלְהַתְעַנֵּב וּקְרֵאת לְשַׁבַּת עֹנֵב;
לֹא נַעֲדָךְ בְּסוּד קְדוֹשִׁים מִמְּלִיכִים וּמַעֲרִיצִים
וּמִקְדִּישִׁים בְּשַׁבְתוֹת וּבְחֲדָשִׁים:

זולת

אמת אֲמַנְתִּי לְעַמּוֹסִים בְּרֵית אֹרֶת
אוֹתִי אֱהִי גַם קָרְבְּנִי שְׁנֵי
כְּבָשִׁים "אִמַר שַׁבַּת לְחִדְשׁוֹ
דְּרִשְׁנִי יוֹצֵר הַרִים" הַכִּינֵנִי לְמַדְדֵּשׁ
בְּמֵאוֹרִים

במאורים ושת קרבני שני פרים אמר

חדש לשבת:

ובדני שוכן טפחה חקקני יום מ

מנוחה טהורים בני להניחה אמר

שבת לחדש:

זפי לבנה אוריחה כלולה כי כל

שמחה לאם הבנים שמחה אמר

חדש לשבת:

מנת מקרא קדש נחלת אנשי יק

קדש שמני אל נהדר בקדש אמר

שבת לחדש:

עטרת חוד להתחדש פאר וחדד ל

להתקדש צורת הסהר אחדש אמר

חדש לשבת:

קושט שניהם לטח ריאת חודש

זמנו

וּמְנוּחַ " שֵׁי אֵל לְהַקְרִיב נִחַח

בְּיוֹם שַׁבָּת וְהַדְּשׁוּ

תִּסְדֵּר אֲרָמוֹן הַמְּקוֹדֵשׁ " כְּהַדְּשׁ הַמְּחֻדָּשׁ

יַעֲכֹנְנוּ יְדֵיךָ מִקְדָּשׁ " וְשֵׁם נִשְׁוֹרֵר לְךָ

שִׁיר הַדְּשׁוּ

וְאָמַר בְּרַבֵּן נִינְוֵה לֹר וּמֵתְּלֵלִין תִּלְּגָה כַּעֲשָׂר עֲצָמוֹת
וּמֵאֲסִיפִין אֲלֵקִינֵנוּ בַּעֲבוּדָה וְחִין מִזְכִּיר בֶּן בְּנוֹם הַעֲבָת
הַזֶּה אֲחֵרֵי הַתִּלְּגָה קוֹרִין הַלֵּל בְּלִילָה וּמִבְּכִין בְּלִילָה

סדר ההלל

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ

לְקַדְּוָא אֶת הַהֲלֵל;

הַלְּלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְּלוּ וְ

אֶת שֵׁם יְיָ יְהִי שֵׁם

יְיָ

י"ג מבורך מעתה ועד עולם: ממזרח
שמש עד מבוא מהולל שם י"ג רם על
כל נוים י"ג על השמים כבודו מי כ"ג
להיט המגביהי לשבת: המשפילי ב
לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר
דל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם
טריבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרות
הביתאם הבנים שמחה הלל

בצאת

ישראל ממצרים בירת
יעקב מעם לושי: היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו הים
ראה ויגוס הירדן יסוב לאחור: ההרים
רקדו כאלים גבעות כבני צאן: מד
לק הים כי תגוס הירדן תסוב לאחור:
ההרים תרקדו כאלים גבעות כבני צ
צאן

ל

צֹאן: מִלְפְּנֵי אֲדֹנָי חוֹלֵי הָאָרֶץ מִלְפְּנֵי אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: הַחֹזֵק הַצִּיר אֲנִים מִיַּם חֲלָמִישׁ
לְמַעַיְנֵי מִים:

לא

לֵנו יֵצֵא לָנוּ כִּי לִשְׂמֹךְ תֵּן כְּבוֹד עַל חֶסֶדךָ
וְעַל אֱמִיתְךָ: לֵמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיֶּה נָתַח

אֱלֹהִים: וְאֵינֻם בִּישְׁמִים כֹּל אֲשֶׁר חִפְּזָה עָשָׂה: עֲצִבִיהֶם
כִּסָּף וְזָהָב מֵעֵשֶׂה יְדֵי אָדָם: פֹּה לֵהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ
בְּלִבָּם לֵב וְלֹא יִרְאוּ: אֲזִנִּים לֵהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף
לֵהֶם וְלֹא יִרְיִחוּן: יְדִיהֶם וְלֹא יִמְשִׁיחַ רַגְלֵיהֶם וְלֹא
יִהְיוּ כְּמֵתִים: כְּמֵתִים יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל
אֲשֶׁר בּוֹטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בֵּינֵי עֲזָרִים וּמְצִנָּם הוּא: בֵּית
אֲהֲרֹן בְּטַח בֵּינֵי עֲזָרִים וּמְצִנָּם הוּא: יִרְאֵה יֵצֵא בְּטַחוֹ בֵּינֵי
עֲזָרִים וּמְצִנָּם הוּא:

ויל

וְכָרְנוּ יְבָרְךָ יְבָרְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
יְבָרְךָ אֶת בֵּית אֲהֲרֹן: יְבָרְךָ יִרְאֵה יֵצֵא
הַקְּטָנִים

הַקַּטְנִים עִם הַגְּדֹלִים: וְזוֹסֵף יֵלֶךְ עִלְיֶיכֶם עַל
עַלְיֶיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּהוֹכִים אֹתָם לֵילֵךְ עִן שָׂרָה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵילֵךְ וְהָאָרֶץ
נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יִחַלְלוּ יְהוָה וְלֹא כֹ
כָל יוֹרְדֵי דוֹמָה: וְאִנְחָנוּ בְּבָרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם הַלְלוּ יְהוָה:

אהבתי

כי ישמעתי את קולי תחננני: כי

הטה אזני לי ובימי אקרא ופפנתי

חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא ובשם
יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה מִלִּטְהַ נְפִשִׁי: חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱדוּי
מִרַחֵם: שׁוֹמֵר פֶּתָאִים יְהוָה דְּלוֹתַי וְלִי יִחְשָׁעַן שׁוֹבֵי נֶפֶשׁ
לִמְנוּחַיִכִי כִּי יִצְמַל עַל־יִכִּי: כִּי חֲלַצְתָּ נֶפֶשׁ מִדְּרוֹ
אֶת עֵינַי מִן דַּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדְּחַה אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים: חֲאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֲדוּ: אֲנִי אֶפְרַתִּי בַּחֲפוּזִי

כל אדם כוזב:

מה

מה אֲשִׁיב לַיֵּל כֹּל תַּגְּמֹלוּהוּ עָלַי: כּוֹס
 יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר: יְיָ אֱקַרְא: טְרִי
 לַיֵּל אֲשֶׁלֶם נַגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ: יִקַּר בְּעֵינַי יְיָ
 הַמּוֹתֵה לְחַסִּדָּיו: אֲנָה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ אֲנִי
 עַבְדְּךָ בֶן אֲמִתְךָ פִּתְחֵת לְמוֹסְרֵי: לֵךְ אֲזַכֵּר
 זְכַר תּוֹדָה וּבִשֵׁם יְיָ אֲקַרְא: נְדָרֵי לַיֵּל
 אֲשֶׁלֶם נַגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ: בַּחֲצֹרוֹת בַּיִת יְיָ
 בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהוּ:

הללו אֶת יְיָ כֹּל גּוֹיִם שִׂבְחוּהוּ כֹּל
 הָאֻמִּים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ
 וְאֵמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּהוּ:

הודו לַיֵּל כִּי טוֹב כָּלֵךְ
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כָּלֵךְ
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן כָּלֵךְ
 יֹאמְרוּ

יאמרו נא יראי יי' כלח

מן המצר קראתי יה ענגי במדחביהו: יי' לי
לא אירא מה יעשה לי אדם ויי' לי ב
בעוזי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי' מ
מבטוח באדם: טוב לחסות ביי' מבטוח
בגדיבים: כל נזים סכנונו בשם יי' כי אמילן
סכונגם סכנוני בשם יי' כי אמילן ~~סכונג~~
כדברים דועכו כאשר קוצים בשם יי' כי א
אמילם: דחה דחיתנתי לנפול ויי' עזרני: עז
וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה
באהלי צדיקים ^{דו חיה} יי' עושה חיל: ימין יי'
רומה ימין יי' עושה חיל: לא אמות כי אחיה
ואספר מעשה יה: יסר יסרני יה ולמות לא
נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם אוד ~~יה~~
זה

זֶה הַשְּׁעַר לַיְיָ צְדִיקִים וְנִבְאוּ בוֹ: אֲדָךְ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה: אֲכֵן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה: מֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֲתֵינִי: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגְלִילִי

וְנִשְׁמַחָה בוֹ:

אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי יְיָ הַצְּלִיחֵה נָא:

בְּרוּךְ הֵבֵא בְשֵׁם יְיָ בְּרֻכּוֹכֶם בְּשֵׁם יְיָ: אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ אִסְרוֹתַי ב

בְּעֲבוֹתַי עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אֶתָּה וְאֲדָךְ אֱלֹהֵי אֲרוֹמִמְךָ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסְדוֹ: יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ ו

וְחֲסִידֶךָ יִצְדִיקִים עָשָׂה רִצּוֹנְךָ יַעֲמֶךָ בֵּית מִלְכָּלֵם בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ

וַיִּפְאֲרוּ

וַיִּפְאַרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת
וְלִשְׂמֹךְ נַעֲמִים לְזַמֵּר וּמִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה
אֱלֹהֵינוּ בְּרַךְ אֶתְּךָ יְיָ מֶלֶךְ מְהִלָּל בְּתִשְׁבְּחוֹת אָמֵן
וְאוֹמֵר קְדִישׁ הַתְּהִלָּה וְכוּ' וְאַחַךְ מוֹצִיָאֵן בְּ סֵלֶת וְקוֹרֵין
בְּרַמְזוֹן שֶׁכֵּתוּב גְּבִרֵי בְּרַשְׁתָּה הַשְּׂבוּעַ וְאוֹמֵר קְדִישׁ
עַד לְעֵלְיָא וְאוֹמֵר אֱלֹהִים הַשְּׂבוּעַ וְכוּ' וּמִטַּיִן סֵלֶת
עַד וְקוֹרֵין לְמַלְּגוֹר בְּרַמְזוֹן בְּרַשְׁתָּה לְנַחַם נוֹן הַיּוֹם

וּבְיָוִם הַשְּׁבִיעִת שְׁנֵי כְּבָשִׂים תְּחִימִים
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מְנַחֵה ב
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶת עַל
עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכּוֹ: וּבְרֵאשִׁי חֲדָשְׁכֶם ת
תְּקַרְיֵבוּ עוֹלָה לֵץ פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאִיר
אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנָה שְׁבַע תְּמִימִים:
וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים סֵלֶת מְנַחֵה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מְנַחֵה
בְּלוּלָה

כלולה בשמן לאיל האחד: ועשרון עשרון
 סלת מנחה כלולה בשמן לכבש האדומה
 עלה ריח ניחח אשה ליצו ונסכיהם חצי הרחין
 יהיה לפר ושלזשית ההין לאיל ורביעת ההין
 לכבש יין ואת עולת חדש בחדשו לחדש
 השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת ליצו על
 עולת התמיד יעשה ונסכו:

~~החורף יצו עד לעילא וקורין למפטרי ביסעיה סמלן סו~~
 כא אמר ה' הטמים כשתי וכנ' עד סוף הספר (ואח"כ טבובין
 לקהל ומחזירין הש"ת להיכל נאזמר קדיע עד לעילא ומתפלגין
 תלתי מוסף של שבת ור"ח

יצ שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אלה יצ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 על שיוזל הנבור והנרא א עליון גומל
 חסדים

חֲסִדִים שׁוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל זֹכֵר חֶסֶד
אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֲלֵבֵנִי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ ב
בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ רַחֲמָן אֱלֹהֵי נְאֻל עֲזוֹר וּמוֹשִׁיעַ
וּמַנְּן כְּרוֹךְ אֶתְּהָ יְיָ מִנְּן אֲבֵרָהּ:

אתה גְּבוּר לְעוֹלָם יְיָ מַחִיה מֵתִים
אתה רַב לְהוֹשִׁיעַ כְּקִין מוֹרִיד

הַטֵּל כְּחוֹרֵף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם
מִכָּלֵל חַיִּים כְּחֶסֶד מַחִייה מֵתִים וְרוֹחֵם
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וּמַתוֹר אֲסוּרִים מְשַׁעַן
לְאֲבִיוֹנִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיֹשִׁיבֵי עַפְרַיִם
כְּמוֹךְ אֲדוֹן הַגְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית
וּמַחִיה וּמַצְמִיחַ לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב וְאֵין דוֹמָה
לָךְ וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחֲיִית מֵתִים כְּרוֹךְ אֶתְּהָ
יְיָ מַחִיה הַמֵּתִים:

בְּחֻזְרֵךְ הַטֵּל נְבוֹר הַתְּלָה אֲנוֹר כְּכֹד

^ב
כתר יתנו לך ייג לאהינו מלאכים

המוני מעלה עם עמך ישראל

קביצי מטה יחד כלם קדושה לך ישלשו

בדבר האמר על יד נביאך וקרא זה אל

זה ואמר קקק ייג צבאות מלא כל הארץ

כבודו כבודו וגדלו מלא עלים ומשרתיו

שואלים זה לזה איה מקום כבודו ל

לא עתיו לעומתם משבחים ואומרים

ברוך כבוד ייג ממקומו ממקומך מלכנו

תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אננו לך

מתי תופיע ותמלוך בציון בקרוב בחיינו ב

במהרה בימינו תשכון תתגדל ותתקדש ב

בתוך ירושלים עירך לעדי עד ולנצח נ

נצחים ועינינו תראינה במלכות עונך בדבר

אמנו בשירי קדשך עלידי דוד משירי

צדקך

צדקה ימלוך ייט לעולם אהיה ציון לד
ודור הללויה:

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצח

קדושתך נקדיש ושבחך ייט
אהינו מפני לאימוש לעולם ועד כי לא
גדול וקדוש אתה ברך אתה ייט הא
הקדוש:

אתה צרת עולמך מקדם כלית
מלאכתך וביום השניעי בר

בנו מכל האומות ורצית בנו מכל הלשונ
וקדשתנו במצותך וקרבתנו מלכנו לך
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ורת
ייט אהינו באהבה שבתות למנוחה ור
חדשים לכפרה ולפישחטאנו לפניה ייט
אהינו ואלו אבותינו חרבה עירנו ושמש

קדשנו ונלה יקרנו ונוטל כבוד מבית ח
 יינו ואין אנו יכולים להקריב לפניך קרבן
 לא כהן שיכפר בעדנו: יהי רצון מלפניך יי
 הינו ולהעזאבותינו שתעלהנו בשמחה ל
 ארצנו: ותטענו בגבולנו ושם נעשה ל
 לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כ
 סדרן ומספין כהלכתן: את מוספי יום ה
 שבת הזה יום ראש החדש הזה נעשה
 קריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
 שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
 ואמרו: וביום השבת שני כבשים בני ש
 שנה תמימים ושני עשורונים סלת מנחה
 גלולה בשמן ונסכו: עולת שבת בשברנו
 על עלת התמיד ונסכה:

בראשי חדשכם תקריבו עולה
 ליי

לֵיץ פְּרִים בְּנֵי בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשֵׁי

בְּנֵי שֵׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִים וּמִנְחָתָם וּנְסֻכֵיהֶם

כַּמִּזְבֵּחַ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לֶפְרִי וּשְׁנֵי

עֶשְׂרוֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֵּשׂ וַיִּזֶן

כַּנְסָכוֹ וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִין כַּהֲלֹכוֹ

וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ

אלהינו

את החדש הזה לטובה

ולברכה לששון ולשמחה לישועה

ולנחמה לפרנסה ולכלכלה למחילה

חטא ולסליחת עון ויהי החדש הזה סוף

וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון

נפשנו כי בעמך ישראל מכל האומות

בחרת וחקי ראשי חדשים להם קבעתנו

במלכותך שומרי שבת

ישמחו

וקוראי עונג עם מקדשנו

שביעי

שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי
 צית כו וקדשתו חמדת ימים אותך קרארנו
אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא ב

במנוחתנו קדשנו במצותך

שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך שמר

פשונו בישויותך וטהר לבנו לעבדך באמת

הנהילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבר

דשיך ויטהר כל ישראל מקדשי שמך

חדך אתה יי מקדש השבת וישראל

וראשי חדשים;

צה יי אלהינו בעמך ישראל ואל

תפלתם שעה והשב עבודת

הנים לדכיר ביתך ואישי ישראל ותפלתם

עה באהבה תקבל כרצון ותהי לרצון ת

מיד עבודת ישראל עמך ותחפוץ בנו ותרצנו

ותחזינה

ותחזיקה עינינו כשוכך לציון ברחמים כפי
וכשנים קדמוניות ברוך אתה יי המחזיר
מהרה באהבה שכנתו לציון:

מודים אַתָּנוּ לְךָ שֶׁאַתָּה הוּא יי
לְהִינּוּ וְלֹא הִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם

ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתהו
לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך ועל
חיינו המסודים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך הטוב כי לא כלו רחמיה
המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
רבות קוֹיֵנוּךְ לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עוֹבְתָנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ אֶת פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ וְעַיִן
כֹּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שֶׁכֵּן
לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יִדְוֹךָ סְלֵה וְיִהְיֶה
וְיִבְרַכּוּ וְיִזְדּוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹנוֹ
כִּי

כי טוב ה' ישועתנו ועזרתנו סלה ה' הטוב

ברוך אתה יי' הטוב שמך ולך נאה להודותנו

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה

המשולשת בתורה חכתובה

הנחמה עלינו משה עבדך האמורה מפי

אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור

ברכה יי' זושמך יאר יי' פניו אליך

חניך ישא יי' פניו אליך וישם

לך שלום:

שלום טובה וברכה חיים חן

וחסד וריוח ורחמים עלינו

על כל ישראל עמך ברכנו אבינו יחד

חד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי'

להינו תורת חיים אהבה חן וחסד צדקה

שועה ורחמים רבים ושלום וטוב יהיה

בעיניך

בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל אל
תמיד בשלומך ברחב כל ושלום אמן יהיו ל
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי אלהינו ונא אליו
אלהינו נצור לשוני מרע ושפתותי מ
מדבר כרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי
בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי ו
וכל הקמים עלי לרעה מחר הפר עצבתם
ויקלקל מחשבותם: עשה למען שמך
עשה למען ימינך עשה למען תורתך
עשה למען קדושתך למען יחלצונו
ידידיך הושיעה ימינך וענני יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי אלהינו ונא אליו
עושה שלום במרומי הוא ברחמי עשה
שלום עלינו ועל כלי ישראל אמן

ואומר אשריך ישראל מי כמוך עם עשע ביה מנן ע
 עזרך ואשר חרב גאונךך וכחשו אויבך לך ואתה על
 במוחימו הדריךך אשריך ישראל מי כמוך ויה עם ה
 וכו' וקדיש התקבל ונאמר כל המדר כשאר שבתות :

סדר שבת וחנוכה

בשבת ותעלה מדליקין קודם ער חנוכה ואח"כ ער
 שבת ומהללנין כשאר שבתות ואומרים מזמור
 שיר חנוכה קבית לדוד אלפי שאמרו אחר הדלקת הנרות
 חזר ואמרו ואח"כ אומר הודו לה כי טוב כללך ירח בצב
 להם וכו' ומהללנין ערבית כמל שאר שבתות ומוסיפין
 על הנסים ונאמרין כמו שאר שבתות :
 בשחרית באים לב"ה ואמרין הבקעות והזמירות כמו
 שאר שבתות וקודם צדק שאמר אומר מזמור
 על חנוכה וקודם נאמת אומרים כשנתק

רשות לישבת וחנוכה

כל הנשמה תהלל מעשייה: הללו
הללו יהו כל הנשמה

שוכן שמים עד מה יושבת בגלות דימה
יצידך רמה ענבויה הללו הללו יהו כל הנשמה
משלו בנו אחרים מואכ והגרים

עורה ושבור רשעים ואודה יהו הללו
הללו יהו כל הנשמה תהלל

בימי מרתתיה בן יוחנן כהן יהו
במלכות יון עשו בליה הללו הללו יהו
כל הנשמה תהלל

אשר עמד לשכתם הדיש וישבת וכרית
אברהם ולקחזש ישראל קימום בחירי
יה הללו הללו יהו כל הנשמה

וַחֲשַׁב לְהַעֲבִירֵם מְחַנְקֵי אֱלֹהִים
וְרַב רִבָּם "עֲזִי וּמִרְתַּיִה" הִלְלוּ הִלְלוּ יְהוָה
כֹּל הַנְּשֹׂמָה תִּהְלֵל

עַל אֱלֹהֵי הַתְּשׁוּעוֹת "נְסִים וּנְפִלֹאוֹת"
נִדְרָה לְשִׁמְךָ שׁוֹכֵן עֲלֵינוּ" הִלְלוּ הִלְלוּ יְהוָה
כֹּל הַנְּשֹׂמָה תִּהְלֵל

וְאָמַר נְשֹׂמָה כֹּל חַי הַבֶּרֶךְ גְּבוּרָה וְקוֹדֵשׁ בְּרַבּוֹ
אֱמוּנָתִים יִזְכֵּר זְהוּ

יִזְכֵּר לְשִׁבְתָּ וְחֲנוּכָּה

אִיוֹם מִבְּרֵאשִׁית "כֹּלֵל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית" עוֹלָמוֹ לְהַשִּׁית

בְּשֵׁשֶׁת יָמִים "כֹּלֵל עוֹלָמִים" וְנַח בְּיוֹם
מִמּוֹת "גְּמַר שְׁלוֹמוֹ בְּעֶרְךָ" וְהַעֲמִידוּ בְּלִי

וְיִכְוֹלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
חֲנוּכָּה

חֲנוּכַה רֵאשׁוּנָה " הִיא לְשׁוֹשְׁנָה " שְׁבִיעִית
יִמְהַר לְמִשְׁעִנָּה " קְדוּשׁ:

דְּגָלִים הַסִּיעַ מִצִּעֵן " וְעַל נְשָׂרִים טִעֵן
" הַיּוֹת לָמוֹ לְמִשְׁעֵן " הוֹרֵם עֲשׂוֹת מִשְׁכָּן
מִקּוֹם דֹּר שֶׁכָּן " וְכְרוּבִים כּוֹ שֶׁכָּן
וְכִמְהִיר כִּמְלֶאכֶתוֹ מִמֶּשֶׁה " וְהַעֲמִידוּ בְּלִי מֶשֶׁה
וַיְהִי בַיּוֹם כְּלוֹת מִשְׁהוֹ:

חֲנוּכַה שְׁנֵי " הִיא מְנוּיָה " שְׁבִיעִית יִמְהַר
לְעֵנִיָּה קְדוּשׁ:

זֶה מִכְּנֵן בֵּיךְ " וַיִּדְּל מִיַּד לֵיד " וְנָתַן לוֹ שֵׁם
וַיִּד " חִיזוֹק בְּמֶלֶאכֶתוֹ " וּבֶן מִדְּעָתוֹ " לְבָנוֹת
לוֹ בֵּית לְמַלְכוּתוֹ " טִיבִים יְסוּדֵי הַבַּיִת
וְהַכִּין שִׁירָה לְבַיִת " מִזְמוֹר שִׁיר הַנּוֹכַח תְּבִי

חֲנוּכַה שְׁלִישִׁית " גִּזַּר לְחֲשִׁית " שְׁבִיעִית
תְּמַהֵר וְתִשִּׁית קְדוּשׁ:

ידיריה ישב על כסא " ברצון אומר ועושה"
 ולכל ראש מתנשא " כללו והשלימו " וחק
 בספר שלומו " ויהי ככלות שלמה " למרום
 על כל ברכה " והכין בית מעבכה " ותשלם
 כל המלאכה:

חנוכה רביעית " היא לצאן מרעית "

תופיע למהר שביעית קדוש

מצליחין ובניין " חנוך ענין " וד תיהו שניין "

באות חני היתה " רצון צור נהיתה " לשכלל

מדינתא " ספר דתא וקהלו עלו " ומטעם

לאה ישראל כללו " ובנו ושכללו

חנוכה חמישית " בחשבון שלשתן אחרת

היא שביעית לנו תהיו קדוש:

עמדו על נפשם חשמונים " ממלכת כהנים:

להנצל מיד יונים " פזו מהם המונים "

ועלחו

וּצְלָחוּ מִנִּישֵׁי שְׁמָנִים " זָרַע הָאֵתְנִים :

צָרְרוּם וְרַדְפוּם מֵעַכּוּ " וְעַד נִמְרִים לְדַכּוּ "

לְהַרְחִיקֵם מִגְּבוּל דְרֻכּוֹ ;

חֲנוּכָה שְׁשִׁית זֹאת " הִיְתָה לְמִי זֹאת " שְׁבִיעִי

תִּמְהַר לְחֻזּוֹת קְדוּשׁוֹ ;

קוּמֵם בֵּית בְּחִירַתְךָ " מִקּוֹם שְׁכִינַתְךָ " וְכוּנֵן

הַר נְחֻלַּתְךָ " רַעַה בְּשִׁבְטְךָ עַמְּךָ " שְׂדֵי

הַקָּם נוֹאמְךָ " וַיְהִי עֲלִימוֹנוֹ עַמְּךָ " שְׁמֵךְ

שְׁמַת בְּשִׁמְךָ " הָעַמּוּסִים מִמֶּךָ " וְהַנְּשׂוֹאֵי

בְּרַחֲמֶךָ ;

תְּמִיד מִיַּחֲדִים שְׁמֶךָ " וּמַעֲרִיצִים לְשִׁמְךָ

וּמִשְׁלָשִׁים קְדוּשָׁה לְשִׁמְךָ : קְדוּשׁוֹ

זוֹלַת

אֲזַכּוֹר מֵעַלְלֵי יָהּ " וְאַתָּן לוֹ הוֹדוּ

מִמֵּנֵי

ממעשה שהיה " כימי מתתיהו:

בהיותי בזויה " שבזויה ודתויה " ומתוך דאב
 דזה הוציא לדויה:

גבר ועלה " לכס נדרוס מוקדון בגדוליה "
 במלכות יון בתחלה היא הקרן הגדולה:
 דימה לעשג באפלה " וכלא היה לו בן להנחילה:
 חילק מלכותו וממשלתו לארבעה בני עולה:

הסהיו לסגולה " קוץ ודרדר וחרולה " וגורו

בחימה וכלה " תורת משה לנעלה:

הגיון דת לבטלה " ושבתות לחלחלה " ועם

גדות לקלקלה " ובנים שלא למוהלה:

זהמית חזיר ונבלה " בכח אורתם להאכילה "

בריהי בתים לנוטלה " ואם לא אורגם

לקטלה:

חרות בקרני שורים תקלה " באל בלי חיות

למז

לְמוֹנְחָלָה וְעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל בְּבַהֲלָהּ וּמִכְרֹוֹ
מִיִּשׁוּר וְעַד עֲזָלָה:

טוֹמָאת בְּעִלָּה בְּבַתּוּלָה גְּזוּרָוֶעַל כָּל כְּלָה
כְּשֶׁתִּגְשָׂא לְבַעֲלָהּ תִּבְעַל לְהַגְמוֹן
תְּחִילָה:

יַעֲצוּ חֲכָמֵי טָרִין עֲגוּלָה לְהִטְחִין בְּסַמְרָפּוֹר
אֲכִילָה רִמּוֹן שְׁבַע בְּרֻכּוֹת הַלִּילָה וְנִעְשָׂה נֶס
וְאַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִפְסְלָה:

כְּמוֹכֵן עֲשׂוּ בַחֲכָמָה לְהַסְמִין בְּגִירוֹת בַּר
אִיוֹמָה מִצּוֹת מִילָה לְבִקְיִימָה בְּצוּוֹי
תוֹרָה תְּמִימָה:

לְחִץ יוֹנָה תְּמִימָה כִּשְׁרֵי שׁוֹכֵן רִימָה
לְבֶשׂ בְּגָדֵי נִקְמָר בְּצָרִים לְהַלְחָמָה
מִתְתִּיה וְחֲשָׁמוֹנִים אֲזוּרְבוּ בַחֲתוּנִים
וּבִשְׁהַרְצִישׁוּ יוֹנִים וְהִנֵּה הַהַגְמוֹן עִם כָּל הַמּוֹנֵן
נַגַּד

נגד ביתם חתנים" כלה לטמאה בזוננים
וסנהדרין יושבים אנטים" נושאים בדבר
ונותנים;

סוכלנית היתה וחכמה" נערה ושמה חנה
קרעה בגד ירקמה" ועמדה לה
ערומה;

עניהם כבשו לאדמה" והיא קולה הרימה:
לערל תמסרני בזימה" ולכם אחי בישר
למה;

פן מתתיה לחשמונאי" אתם כהני יצ"
ימני ושבער בני" כמספר שבטי
איתני;

צרי לאבד ומוני" נדגול בשם יצ" ומיד
אליעזר התיו ראש הזנאי" שהוא ערום
וקנאי;

קמו כד בורים " יהודה מכאבי ושאר
גורים " כאיש אחד חברים " מחנה יונני
מפגרים;

רוצצים ומשברים " משנים עשר עבר
זה מכה וזה מחרים " ורדפוס מעכו ועד
נמרים;

שאר אנטיזוכם איכבה " סיעתו חכב
וכשמעו בכרה " חמתו לא שכבר
תירגל פיליו להלוכה " וקשתותיו לדרוכ
וכלי קרב לערוכה " יברוזק עכ
לפרוכה;

מצבא המזן נוא " גבל חילהמונו " ויך
שריונו " ועלה על פיל בגאוננו;
שא יהודה בעמנו " ואל עיר ירתחי
ויך את הפיל בשריר בטנו " ונפל זנ
ה

הוא ואדונן;

התחתן מלך בבכיה " התפללו עלי לתחיה "

ואבנה בית כפז וטרקה " ולא אבו לו "

חכמי תשיה;

חילו אבדו כלא היה " והורד לשאול תחתיה;

ובת קול כהזה ואמרה נצחו טליא " דאבו "

קרבא באנטוכיא;

מן יציאת דוכים " מאחד באב הו מריבים "

בחנאסיה כלו כל אוזים " ובכה בכסלו "

לביתם שבים;

קריאת שמוכה הלל נוכבים " כי מטביעת "

לזכים לא היתה כזאת לחביבים " ועל "

זאת שברו אהובים;

מי כמוך לשבתו זנו

מי כמך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך:

מי כְּמוֹהַ שֶׁבֶת וְחַנוּכָה נִשְׁוֵי יִבּוֹן לִפְנֵי

זֶה יֹאמֵר לֵיגְ אֲנִי זֶה יִקְרָא בְּאָזְנֵי

מִה אֵעֲשֶׂה לְאֱלֹהֵי הַיָּם נֶגֶד נְבוֹנֵי י

עֵשִׂיר וְרֵשׁ נִפְגְּשׁוּ עֲשֶׂה כֻלָּם יִגְי

אָמַר שֶׁבֶת לְחַנוּכָה לֵאמֹר מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה

וְיָמֵי אֶת יָמֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ הַצְעִירָה

כִּי בִי שֶׁבֶת אֶל גְּדוֹלָ וְנוֹרָא

מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא

אָמַר חַנוּכָה לְשֶׁבֶת מִה תִּתְנַפֵּל עָלַי וְהִתְהַלַּל

כִּי יָמִים שְׁמוֹנָה נוֹמְרִין בִּי הִתְהַלַּל

וְאֵת בְּיוֹם אֶחָד בְּלֵאוֹה וְיָמֵי תִמְלֵל

שְׁזָמַר מִה מִי לֵילָה שְׁזָמַר מִה מִן

אָמַר שֶׁבֶת מִסְפֵּי יוֹרֵה עָלַי דִּין עָלְיָה

עוֹלָת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל עוֹלַת הַתְּמִיד עֲשׂוּיָה

וְיָמֵי

ומה תתהלל עלי בעד הללויה "

ואת ממוסף ערום וער ירה:

אמרה חנוכה נרותי מדליקין תחלה ו

ונרותיך אחריהם" וזכרי כבכרת

הארץ וזכרה בברכת רחם וכל ענינה

הלא הם" אחרונה יסעו לדגליהם:

אמר שבת לחנוכה אני תדיר כאשתנעורים

תמימה" קרואה לשבעת ימים כ

ככבודה בת מלך פנימה" ואת כפלגש

בלילות באימה" למועדה מימים ימימה:

נסי נוראותיך אזכירה" תחלתך לעד

אספר ואזמרה" בסוד ישרים סוד

נצחך אדברה" ילנותן שמש לאור:

עתי בימי אנטיוכוס מלך יון" אשר בעיר

אחים לעלות נתכון" עם בניסים

משנתו

משנתו ועם בני עלון" המה

היו במורדי אור

הל אשר בכחו מעתיק הרים" חזק ואמן

לכ חשמונאי הנבזים" ויר עצי

וירוצצו דהרות אסורים" לכל

בני ישראל היה

ואחרי כן באו בני חשמונאי אל הקדש"

בתמישה ועשרים יום כסליו החדש"

ולא מצאו כי אספך אחד חתום קדש"

שמן ויתוך כתית למאור

אותו שמן ספוקו לא היה כי אם יום אחד"

ונעשה בו גם והספיק שמונה מא

אחד" ויצר אור ובודא השן ייל

אחזה ושמנו אחד" ויקרא להים לא

דיני חנוכה אפרש ואערכה" בגזירת

משנ

משנ משנני הלכה ואת נרו ריקה
נרות המערכה " שמן למאור:

נר הנזכה שהניחה למעלה מעשדים
אמה " פסילה כסוכה וכמבוי ב
בסוכותה נצטם כי איך ולמה
כי נר מצוה ותורה אור:

מצותה בטעם הסמוך לפתח להניחה
ולצד שמאל לנכנס עקר ההנחה

כדי שתהא מזוזה לימין הנכנס
כסוד הנזכר " זה הדרך ישכון אור:

ועוד הדלקתה כתנאי " משתשקע
החמה מתתאי " ועד דכליא

מן השוק רגלי " לכי תלכה באור:
דבש שוטה וקטן פסולין בהדלקתה

כי אין דעתם בברכה לא נתכה " אבל

אכל אשה ודאי מדליקה ..

ואור צדיקים כאור נונה הולך ואור:

מצות נר הנוכה נר איש וביתו והמהדרין

נר לכל אחד בדירתו ואין

מועלין בנר בהעלותו ועתה לאראו

שירה חדשה נשיר ללי זה - תנה אקינו

זה אשר עשה נסים לאבותינו

בימים ההם ובזמן הזה הללוהו

כל כוכבי אור

ואומרים שירה חדשה וכו' ומהכללן העמידה ומוסיף

על העמים קודם ועל כלם ואחר התפילה נומדין את

ההלל שהוא כתוב ברח"ב בדף ואח"כ אומר קדיש

התקבל ומוציאין שני סת"ת נקודין בראשון ו' צברי

בפרשת העבוע וקדיש על נעילת וכו' חלקים בבאין

העובב וכו' ומביאין סת"ת ב' וקורין למצטר נר מעין

(נקודין)

וקורין בפרשת נשא קרבן הנשיא על אותו היום ו
 וקדיש עד לעילא וקורין לבטן ומלערין בזכריה
 סימן ת' רע ושמתו בה צונן עד חן חן לה' ואומר
 מו שבידך לקהל ואשרי יושבי ביתך וכו' ומתחזין
 הא"ת להיכל ומתפללין תפלה מוסק כמנו שאר ע
 שבתות ומתפללין על הנשים וגמלין בסדר כעאר
 שבתות:

שבת ור"ח וחל"ה

בערבית על ר"ח ושבת וחל"ה מתפללין ברוך ה' אשר
 נתן מנוחה ומזמור עיר לעם השבת ה' מלך נאות
 בע ומזמור על ר"ח ומזמור על חטבה וכו' הודו להי' סג
 ב' ור"ח חזר להם וכו' ועומד הע"ז מתפלל ערשת כמנו שאר
 שבתות ומתפללין חלקי' בעבודתה ועל הנשים קורס ועל
 א"ש ואחר עמר הדללה חוזר הע"ז למר ויכולו וברכת
 מעין

מועין שבע ועומרין הסדר כמו שאר עבודתו:

בעשריות באים לכה ולמדרין הבקעות והזמירות נגד

בקעות של ר"ח ושבת והמזמורים כמו שאר עבודת וק

המזמור קומרים בקעה של ר"ח ושבת שירן לאל נבוע ו

המזמור קומרים זה היוצר

יוצר לשבת ורחחח

בשיר משיבת לנוצרי כבב

מזמור שיר ליום השבת:

בזמור שמך יתקדש באמרי מקודש יקוד

מזמור שירו ליל שיר חדש:

גוי קדוה ננת בית תזמרה בחינה ה

מזמור שיר חנוכה הבית:

היום נשתלש כחוש המשולש שבר

וחדש וחנוכה שולש קדוש

דוב

דוֹבְבוּ שִׁיר לַמֶּלֶכֶם ־ בְּזֶם שְׁבַרְנִיכֶם:

כִּי קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם:

הִזְדוּ שְׁמוֹ לְקֹדֶשׁ ־ לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּהַר קֹדֶשׁ:

מִיָּדוּ חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ:

בַּתְּהִלַּת אֲשֶׁר־ ־ שֵׁם קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־:

זֹאת חֲנוּכַת הַמִּזְבֵּחַ:

רַע אֲנָשֵׁי קֹדֶשׁ ־ שִׁקְדוֹ וְשִׁמְרוּ בְּקֹדֶשׁ:

שְׁבַתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ:

חֲשִׁים וְדוֹרֵשִׁים וְחֹקֵרִים ־ כְּבוֹדוֹ מִיִּקְרִיִּים

חֲדָשִׁים לְבָקָרִים:

צִפִּי זֶרַע עֲדִינָה ־ יִצְלוּ לַחֲנֹךְ פְּדִינָה:

לְחֲנוּכַת בֵּית אֱלֹהֵי דָנָא:

סְדוּכֹנֵן בֵּיתוֹעֵד ־ וְרוּחַם מִמַּעַן

זֹאת מְנוּחַתִּי עֲדֵי עֵד:

מִן מִקְדָּשׁ קֹדֶשׁ ־ וְהִשָּׁב לְבֵית קֹדֶשׁ

זֹאת

זאת עולת החדש:

לעֹבְדָהּ כְּעֹבֵד חֹבֵת " לְשִׁמְךָ אֲזַכֵּרְךָ

בְּקִרְבֵּן חֵינֹךְ הַמִּזְבֵּחַ:

מִלְכֵי וּמוֹשִׁיעַי " בְּשׁוּעַי תִּשְׁעַי "

בְּבִרְכַת יוֹם שְׁבִיעִי:

נְחֻנְעֵדֶת אֲנָשֵׁי קֹדֶשׁ " לְהַקְרִיב קִרְבָּן קֹדֶשׁ

בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ:

סְגֻלַת עֲנוּהַוְרָכָה " סֵלַח תִּשָּׂא בְרָכָה

בְּיוֹם הַנֹּכַח:

עֲדַת מַקְלוֹת תָּם " זִיְהִרְתֶּם לְחֻזְרוֹתֵם

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֵת לְדוֹרוֹתֵם:

פְּקוּד בְּרַחֲמֶיךָ צֵאן קְדוּשִׁים " עֲלוֹת לְבַיִת קֹדֶשׁ

הַקְדָּשִׁים " בְּשִׁבְתוֹת וּבְחֹדְשִׁים:

צַבְאִיךָ אֲנֹר מִכָּל גְּבוּלִים " וַיִּשְׁיֶשׁוּ וַיִּשְׁמְרוּ

בְּכַפְלִים " בְּחֻנּוֹכַת חֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

קדושה ומבורכת לעולם " זיהרת לעם לעולם "

כיני יבין בני ישראל לאות היא לעולם:

רווח והצלה תקרא " להווי בדת יקראו:

חדשו שבת קרוא מקרא:

שוכב מכהן ומזבח " והשב עובד וזוכר:

לחגיגה המזבח:

תשיב לשמבי שבת קדש " קרבנות ראש חדש "

בחגיגת מקדש קדש קדוש

ואומר אזכור מעלל יי וכו' וגם תי כמורך והם כהובים לעול ב

בטבת וחגיגה ואומר ברכו וכו' ומתהללם עמורה של שבת

ומסופין אלבינו בעבודה ועל הנפיש קדש ועל כלם ואמר ה

ההלה גומרין את ההלל וקדוש התקבל וכו' ומזבחינן ז' סתה וקורין

בראשון שעה גברי בברית הטובע ומביאין סתה שבע וקורין

למעולם בברית לזרחס מן נבוס הטבת והיא כהגיגה בטבת

ורתה יפה וקדוש עד לעלם וקורין למלפני בר מעין ב

בברית

בכרעת נשא קרבן היום ואלוהי קדיש עד לעילא וקורין לקטן
למלכות ומלכותין בזכריה סני' ארבע נשמות ומלכותין לקהל
וילומר אצרי ענצבי ביהך ומחזירין צהרה להיכל ואלוהי קדיש
עד לעילא ומתפללין הגלות מוסף אלה יצרת שהוא בכתוב בעו
ור"ה בדין ומוספין על קטנים קודם ועל כלם ואח"כ
נמורין כל סדר התפלה כמו שאר עבודת

סדר שבת שקליב

הגן בר"ה אדר מטאמיעין על האקלים כדי שיביאנו בעינינו
את שקליבם בא' בעטן עברה נסמן מצאין קרבן מהרומה
חדשה ובמסכת סופרים אמרו גלעני נידוע ללג הקב"ה
שעמיד המן לשקול שקלנו עלי ישראל לפיכך הקדים
שקל ישראל לשקל המן:

בשחרית מתפללין כמו שאר עבודת וקודם נעלה

אלוהים זה יחד עמנו:

רשות לנשמת

לחץ ידך הנחמ

אתה ידעת צורי מלכוי אשר פקדת
לתת ערכי תערוך אתה

ותיכון דרכי לתת את תרומת יצי

לכופר נפשי אתן חצי משקל קדשי חזק

פרצי למקומי חפשי אלק ולארצי להביא

את תרומת יצי תערוך אתה

יקדים לברר מחצית שקלו לעצת צורר

לרוב משקלו ונאבד סורר אשר גדלו

ונה בתרומת יצי תערוך אתה

עשיר לא ירבה הדל לא יחסר ובוזה תוכא

קחת מוסר כי כבוד הרבה כל נאלך סר

לבד מתרומת יצי תערוך אתה

זכור תבנה וחחיש מהר " בקיץ חמקנה

ושמא מהר " דורר מחנה פאר ונביא

תרומת ייצ: תערוך אהה

רופא מחלי נשמת כל חי " לך אחלה בר

ניחוחי " ואפלא פלא אחי נדחי " כי אנו

תרומת ייצ: תערוך אהה ואומר נשמת

יוצר לשבת שקל

אל המתנשא לכל לראש " בחר באזכ

בדלת ראש " כבכורה בתאנה ברא

ביטה אותה דרוש " מכל אום לפרוש:

לנשאה על כל ראש:

נואלה ישית למנות ראש " והיא תרום ראש

בכסא בכבוד מרקס

כבודי ומרים ראשי " עתה יעבור

בראשי ייבקשי קרוש:

דבר

דבר בזה הספר " וקיים באמרי שפרו

למשולי אפר:

היותם נותנים כופר" בלי דופי וחפר:

בעד עונם לכפרו

וצדקתם לכתוב בספר " בזכרון חספר

למנותם עם אנכי עפר ואפר^ם

זה לי גם לאבי חוזה " והראהו כמין מטבע

במחזה " ונס הם יתנו כזה:

חסדם יישת בזה " ואחד מהם כלי להתבזה:

וצוררם ירזה:

שובות יושבו עליה " ושכינתו יזכו לחזרה

ונזי זה לגוים רבים יזה:

יחיד שוכן רומה " התנה בתורה תמימה

ליונה שהיא תמה:

כל העובר בימה " שקלו שקל כלי מהומה

מחצית

מחצית חשקל תרומה:

לטובתם בלי לעלמה ותהי להם כחומה

תולה ארץ על בלימה:

מבן עשרים שנה יתנדבו בחנינה פני

שוכן מעונה:

נשיאים ודכים במשענה כלם ישוו בנתנה

בלי עוד להתמתנה:

סלה יסכית תחינה בכל עת ובכל עונה

ויתקיימו ברננה:

על נפשותיכם יספרו וחטאותיכם יספרו

ובחלק טוב יספרו:

פארם הכל יספרו ושבח יתנו ויגמורו

והדיה לצור ישוררו:

צורריהם ימעטו ויוסרו ועל צוארם יונברו

ובשובע שמחות יחנברו:

קהלם

קהלם להתחונק בתעודה " בלי עוד למועדה:

בהקריבם זה לעבודה:

רם עמם להועדה " באהבה ובחמידה:

בישיבה ובעמידה:

שמש בחיים יתמידה " בכל כלול חמדה:

לזר בלי לעבודה:

תמיד תהיה לזכרון " לחבצלת

השרון " לכפור ויתרון "

לפני מרום קדוש:

זולת לשבת שקלי

עדתי לא מיתלת " בנותנה כופר

משקולת " בקע לגלגלות:

"גולי א מדידים " היות תת חרדים "

כל העבר על הפקודים:

ועיר

ועיר קדשך תחדש " ואת עבדתך קדש "

תת חצי שקל הקדש:

דודי זכור לי שקל " אשר שקל אב במכפך

ארבע מאות שקל:

אמור לבני אתני " אוהבי סגולי ויריד

ונתנו איש כופר נפשו לית:

עשיר ודל יושוו בבתינה " ליתן אותו ברננה

לפני שזכן מעונדה:

מי כמוד לישבת שש

לרבי יהודה בראהרן זל

מי כמוד ואין כמוד מי דומה לך ואין דומה לך:

אהי הצבאות " עושה גדולות

ונוראות " לעמו עושה נפלאות

אדיר במרום

נערץ

נַעֲרָץ וּנְקַדֵּשׁ בְּשֵׁמוֹ שְׁמֵי עֶרְץ וּמִלֵּאָה
 מִכְבוֹדוֹ כָּל הָאֶרֶץ וְאוֹפֵן מִרְכֻבֹתָיו ב
 בַּמֵּאֲמַר חוֹרֵץ " נִפְלְאִים מַעֲשֵׂיךָ יְיָ
 יָדַע לֶחֶם מִצוֹת מִשְׁפָּטִים וְחֻקִּים " רַמִּים
 וְגִבּוֹהִים עַד שְׁחֻקִּים " נִחְמָדִים מִזֶּהב ו
 וּמִדְּבַשׁ מִתּוֹקִים " כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי יְיָ
 יוֹדוּהוּ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם " כִּי מִמְצִיִּים
 הוֹצִיאָם וַיִּנְטֹלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי
 עוֹלָם " יֹאמְרוּ גֵּאוּלֵי יְיָ
 חֲקָדִים שִׁקְלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁקְלוֹ הַצֹּר
 יִצְרָר וּמִתְנַעַל " לִהְיוֹת לֶחֶם לְמוֹשִׁיעַ וְגֹאֵל
 הָאֵל לָנוּ לְלוֹשְׁעוֹת וּלְסֹאֲהִים יְיָ
 יַחְצִיט הַשִּׁקְלֵי כּוֹפֵר נַפְשִׁים " מִשְׁפָּט אֶחָד
 לַעֲשִׂירִים וּלְרִשִׁים " כִּי כָל הָעֵדָה כָּלֵם
 קְרוּשִׁים וּכְתוּכֵם יְיָ

דין מצות שקלים אבאר במען " באשר

דבר המלך שלטון ולמשען " כי תרומה בצ

תמורת למען דעת צדקות יצו

הכל חייבים במחצית שקלים " כהנים לוי

וישראלים " וגרים הפשים חופשים שוק

באשר צוה יצו

בכל שנה ושנה מצות נתנתו " ואף העני

אם אין לו ישאל מזולתו " או מעל כתפיו

ימכור כסותו " ונתנו איש כמר נפשו

רק נשים ועבדים וקטנים " פטורים ממצו

זו ואינם נותנים " ואם נתנו מקבלים מהם

הממונים " ותיטב ליצו

בסתום שקל של קדש עשרים מעה

ונוסף עליו ששית ונעשה עשרים וארבע

במשקל סלע בזמן בית שני ידועה " תהר

חמד

חמד להים לשבתו אף יי

יתרון חייבו במחצית השקל קולבון " אחד
מעשרים וארבעה לסלע חשבון " היות

הכרעותוספת בלי עצבון " נדבה ליי:

אמנם קטן אם נתן אכיר עליו בראשונה "

לא יפסיק רק יתנהו בכל נתינה " כי נ

נתחייב בנתינה כבן עשרים שנה "

ומעלה יתן תרומת יי:

השקלים נותנים אם היה המקדש בכנינו

בארץ וחוצה לארץ יתנהו למעונו " אבל

לא יתנהו אם היה בחרבנו " עד

ישקוף וירא יי:

ידידים במקצת מקומות לחבוב אותה מ

צוה " תלותם לזכר בשבת זו נותנים

יחדיה " חלת שקל כופר נפשם ממונם

נדבה

נִדְבָה לְהֵבִיא בֵּית יִצְחָק

רְצוֹן חֻכְמִים בְּאֶחָד בְּאֶדְר מִשְׁמִיעִים

מִבֵּי אִים כֹּל אִישׁ נְדִיבִים וְשׁוֹעִים

וּבְחִמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹשְׁבִים וְתוֹבְעִים לְתַת

אֶת תְּרוּמַת יִצְחָק

כִּי יִמּוּ לְהִיּוֹת לְפָנֵיהֶם שְׁתֵּי תִבּוֹת פִּיהֶם צַר

מִלְמַעְלָה וּמִלְמַטָּה רַחוּבוֹת פֶּן יִשְׁלַח אִישׁ

יָדוֹ וּלְקַח מִהֶנְדִּיבוֹת וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֵרֵת יִצְחָק

יִדְעוּ עֲנוּטָעַם אֵיךְ גְּזוּרֵי גְזִירָה בְּשֵׁתִים וְאַחֲרַי

מֵהֵנָּה לֹא נִעְדְּדָה אַחַת לְשִׁקְלֵי שָׁנָה זוֹ

וְאַחַת שֶׁעֲבָרָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נְאוּם יִצְחָק

לְמִקְדָּשׁ הָיוּ שׁוֹלְחִים הַשְּׁקָלִים מִכָּל מְדִינָה

וּמִחֻלְפֵּי בֹהֶב לְכָל יָרֵב בְּטַעֲנָה וְנִמְשִׁימִים

בְּלִשְׁכָּה וְסוֹגְרִים דְּלִתּוֹתֶיהָ בְּאִמּוֹנָה

כִּי כָל לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יִצְחָק

טַעַם נָאָה הָזוּוּ חֲכָמֵי תוֹשִׁיָּהּ מִמְּלָאִים
 שְׁלֹשׁ קוֹפּוֹת גְּדוּלוֹת רֵאשׁוֹנָה וְשֵׁנִיָּה כָּל
 אַחַת לְהַכִּיל תִּשְׁעַ סְאִין גַּם הַשְּׁלִישִׁיָּה
 לְעֵבוֹד בֵּית יְצוֹ:

יְרִימוּ תְרוּמַת שְׁקָלִים בַּשָּׁנָה שְׁלֹשׁ פ
 פְּעָמִים " כְּרֹאשׁ נִסְן וּכְרֹאשׁ תְּשֵׁרֵי וּקְדוּס
 עֲצֵרַת אֶת הַלְּשָׁכָה תֹרְמִים " אֶחָד לַפְּנִים
 וְהַשּׁוֹמְרִים בַּחוּץ וְאוֹמֵר אֶתְרוּס וְהֵם מ
 מִשְׁלֵשִׁים וּנְוָאִמִּים " תְּרוּמָה לְיְצוֹ:

נַעֲשֵׂי שְׁלוֹשׁ קוֹפּוֹת קְטָנוֹת כָּל אַחַת שְׁלֹשׁ
 סְאִים " וּמִן הַשְּׁלֹשׁ הַגְּדוּלוֹת אֶת הַקְּטָנוֹת
 מִמְּלָאִים " וּמִסְתַּפֵּק מֵהֵם עַד שִׁיכָלוּ וְלַחוּץ
 מוֹצִיאִים " לְיוֹשְׁבֵים לַפְּנֵי יְצוֹ:

עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ נִסְן תֹרְמִים מִשִּׁירֵי הַלְּשָׁכָה
 וּבְהִגִּיעוּ תֹרְמִים מִתְרוּמָה תְּדִשָּׂה לְמִלְאָכָה
 לְהִיּוֹת

להיות בשנה אחרת שמורה וערובה

והיתה סחרה ואתנה קדש ליעז:

חרט על הקטנות אבן לסימן יתחיל מן

הראשונה עד שתכלה לאות נאמן אחרי

כן מן השניה ואחד מן השלישית ולכל

זמן יהיה וליעד ליעז:

מתרומת הלשכה לוקחים וקונים תמודין

ומוספין וכל הקרבנים והמלח והעצים

והקטורת ולחם הפנים לעמוד ולשרת

בשם יעז:

והעומר ושת הלחם ופרה אדמה וישעיר

המישתלח ובגדי כהונה באים לתרומה

ומקוה מים שכירושלים והמנדלים

והחומה ומזבח הנחשת אשר לפני יעז:

כהיות בית מקדשנו לשם ולתהלה

דינו

היינו מתבצרים בשקלים ובקרבן ועולה
 ובעונות אבותינו חרב ואין לנו רק צדקה
 ותפלה ... לחלות את פני יי:א:

אנא בחוב חסדיך תעזור רחמיה " והוצא
 ידידיה ממאסר והשב שבות עמך " ויראו
 גדל מעשיה ויהללו שמך " ויאמרו:
 תמיד גדל יי:א:

קדוש זכור נא בית מקדשך " וכנהו והעלה
 וטטע בו עם מדישיה " לחזות כגועמך ו
 אלבקר בהיכל קדשיה " מי כמך ב
 באלים יי:א:

ואומר ברכו (מהלל) תלה כעאר שבתה ומוציאין שנ
 סנה וקורין כרואנון ז' נברי כלרעה העבוע וקדיט והמלפני
 אם הוא בר מנן קורח כסב בהחילת פרעה כי תעא וקודס
 אומר אלקיס השיכנו וכו

וידבר

י"ל אל משה לאמר: כי ת
תשא את ראש בני ישראל

לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו לייצ
בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם:
זה יתנו כל העובר על הפקדים מחצית ה
השקל בשל הקדש עשרים גרה השקל
מחצית השקל תרומה לייצ: כל העובר
על הפקודים מכן עשרים שנה ומעלה יתן
תרומת ייצ: העשיר לא ירבה והדל לא
ימעוט ממחצית השקל לתת את תרומת
ייצ לכפר על נפשותיכם: ולקחת את כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על
עבדת אהל מועד והיה לכני ישראל ל
לזכרון לפני ייצ לכפר על נפשתיכם:

ואומר קדוש עלי ועל ביתי ומזבחי ומזבחיך במלכים ב' סימן י"ג
נכדור

נכרות. הוידע את הברית זכו' עד לכהנים יהיו

סדר שבת זכור

שבת שלפני פורים קורין אותו שבת זכור שהולך ענין
 נמלך והגעס טקדוף שבת זכור שבת שלפני פורים מ
 משום שבתוב והימים האלה נזכרים ונעשים מקדים ז
 זכירה לעשיה מקודם נזכרים בטבת זכור ואח"כ נעשים
 ולבך נהנה למר פוטטס ומשירות ומי כמנך וינצר בטבת
 יזו ומתגלגלים כשאר שבתות וקודם נעשה אומר פונט
 זה עיר אהבה ואח"כ אומר זכר פורים לקיים מה שאמר
 קלסוק נזכרים ונעשים:

רשות לנשמת

ברבי משה זל

שירך אהבה חדשיי שיריך לאל
 נאמן

נֶאֱמָן " יוֹם מִדְרָכֵי לְבַשׁ " מִשִּׁי וְאַרְצָמָן

שִׁיר חֵהֶבֶה חֲלָט

מִדְרוֹר לְדָרוֹר אֲזֹכֹר " יוֹם נַעֲשֶׂה לִי נֶס "

נָתַן צְרוּר הַמּוֹר " רִיחוֹ בְיוֹם הַנֶּס " טַעֲמֵהוּ מֵעַל

מִשְׁתַּח לְזֹאת אֲשֶׁמּוֹר " כִּדְת וְאִין אֲוֹנִם "

זֶס בֶּן אֲגֹנ נָגַשׁ " * לְכִרֹת נִשְׁע נַעֲמָן "

שִׁטְנָה אֲשֶׁר יִרְשׁ " עַל קִישׁ בְּנוֹ יִשְׂרָאֵל

שִׁיר חֵהֶבֶה חֲלָט

שׁוֹמְרֵי וְלֹא יָנוּם " נִדְדִי שִׁנֵּית מַלְכֵי

עַל יוֹן אֲשֶׁר יָרוּם " הַאִיר אִישׁוֹן חֲשָׁכֵי

בְּכָל צוֹרְרֵי יָקוּם " שָׁמַע בְּקוֹל וּבְכֵי

אִין בְּלֹב חֲרֵשׁ " מוֹכֵן לֹא אִיד רִבְזָמָן

נִתְעַל בְּעֵץ חֲרֵשׁ " מַעֲשֶׂה יָדֵי אֲמָן

שִׁיר חֵהֶבֶה חֲלָט

הֵן מֵאֲמַר אֲסֹתָר " קָיִים יָמֵי פוֹרִים

עַת

עַתְּ חַתְּמוּ כִּפּוּר — לַעֲמֹד לְדוֹר דּוֹרִים
 יוֹם מִצְוַת כּוֹפֵר — דְּלִים וְנִמְכָּרִים
 נַעֲלֶה וְנִתְבַּדֵּשׁ — הָאֵב מְאֹד חֲזָקִין
 מִשׁוֹךְ בְּעַת מִקְדָּשׁ — תַּחֲשׂוּ פְדוּת חַמְקִין
 טוֹר לְהַבִּיחַ חֲלָט

פְּתִיחַה אַחֲרֵת

לְךָ זָרְחִיק זָל

זְכוֹר מֵיָמִים לֹא יַעֲבֹר — סֶמֶר טְרַאוֹת
 דּוֹר לְדוֹר — כִּי אֵין לֵינָם מַעֲצוֹר
 גַּם לִירֵאָיו אֵין מַחֲסוֹר זְכוֹר פּוֹרִים
 רְאשֵׁית גַּיִם מֵרֵאשׁ יָרֵד — בָּהֶם בֶּן נֹקֵן נְשִׂיא
 יִרְבֵּי — פֶּן אֲשֶׁר שְׂאוֹל מֵעַד — לֹא הִתְרַיֵּת
 לְהֵם יוֹם קָרֵב — תִּפְשׂוּ מַלְכֶם חַי אֶךְ בְּיָד
 הַרְמוֹתֵי הַחֹב נַחֲרֵב — רַם מַלְכֵי בְּאֵנָה
 בַּעֲדוֹר

בעדור " מערבה בחנית וסגור " כנאום ה

הקוסם בן בעור " הנחה צפור מפתור וזכר לזכר

חילק שלל גדול וכו' " בן ישי יום שב מדלוג

אחר העמלקי ופז " ובסוף נקי יחזק וכן

משפט צדק שפט ואז " שמהו על עמו לחוק

לשוות אישחיל יאזק " לשווע סדי חגור

שמה כל פיגור מעבור " אותו את נחל הכשור

זכר פורים לא יעבור

ימן רוממה נאלה " עם להשמיד לחוזגמכר

על נפשם עבד נחלה " לולי רחמי אלגמכר

כשאלת אסתר שאלה " מרעת אויב נסתר

ויקרא בן קיש בן צרור " לצודים לחורב דה

חלן בן שדי צרור המור " ומן בהספומן פוד דו

זכר פורים לחיעבור

האל הרב ריבך ודן " דינה ברה ותרוממו

מריב

מריב ריבה ומדן מדן ככה יעשה בעבור שמו
 כרס מלוא ממעון זכר אביון ותרחמהו
 יום שבעו זרים ממדוד ישבע ממתקים בן בכור
 יום תוארים חשך משחור וילה היתה שמחה ואור
 זפר זרים לא יעבור

ואמר נפגעת כל מי וכו' נקודם כל עצמותי אומרים

זה הינוט

פיוט לכל עצמותי

משבת זכור: לרבי אברהם בן זל
כל עצמותי תאמרנה ילמי כמורה כל ע
 אבי אבי לה אקרא מעוז ומחסד
 וסתרה לה הסח והגבורה כי לילצה מלכה
 ה' מי כמלכה

בשנת שלש למלך הקדיש כל שר והלק
 לאכול

לאכול כפת בנ המלך " גם ושתי המלך
ה' מי כמובק

רעתי היתה רב-ר " כי נקראתי במס
למען ספורת חובר " ומה ראוי על כפר
ה' מי כמובק

הפיל עלי אימתו " המן בן חמדר
להשמיד להוציעדתה " והעיר שישן נבו
ה' מי כמובק

משך העין בכירו " על מרדכי לתלור
ושדי השיב לקראתו " והיי תלואים ב
ה' מי כמובק

כביר שליט ורחמן " הפך העת וזכ
ויתלו את רחמן " וחמת המלך שכ
ה' מי כמובק

הפך ביתו מהרה " כנפלו יחד על
וזרע

וְזָרַשׁ אֶשְׁתּוֹ הָאֲדוּמָה הַמַּסְכָּה הַנְּסוּכָה

ה' מי סמוכה כל עצמותי

כֹּדֵר אֲדִיר וְאִיּוֹם הַפְּלִיא לְעֲשׂוֹת כְּהִיּוֹם

וְאֵלֵי שְׁלַח פְּדוּם תִּחְלַת הַמְּשׁוּכָה

ה' מי כמוכה כל עצמותי

בְּנֶה צוּעֵק לְנֶדֶךְ הִרְאֵנִי נָא כְּבֹדֶךָ

וְאֵלֵי הַשְּׂמֹעַ כְּחִסְדֶּךָ לֵךְ לֵךְ מֵאֲרִי־צֶדֶן

ה' מי סמוכה כל עצמותי

וְאוֹמְרִים כֹּל עֲצֻמוֹתַי וְכוּ' וְקוֹדֵם קְדִיֵּשׁ אֲנֹחֵם פּוֹנֵל זֶק

פְּיוֹט לְקַדְיֵשׁ מִשְׁנֵת

זְכוֹר: ל' אֲבָרָהִם דְּהַן ז'ל

יּוֹם בְּהַמֵּן אֶתְּלָ חֲרָה לִיהוּדִים תִּיֶדֶה

אֲדָרָה: יוֹם בְּהַמֵּן אֶתְּלָ חֲרָה

אִין קְדוּשָׁא לְזֶרַע נִמְכָּר " עַן עֲמִלְכִין לְזֹאת נִעְכָּר

כי

כי לנגד אל חי נזכר דתת תחילה עשריך

יום בהמן חף אל חרה

באמת אל הוא היועץ מה יחשוב איך רוע

צר לנפשו עשה העץ כי עצת נפתל נמחר

יום בהמן חף אל חרה

רננו בני יום נושעו ומעשה יה סאודי

או יאדדים פורים קבעו נעשה על פי התודר

יום בהמן חף אל חרה

הגברת בידי אמרה איך בד צר ישבה דו

עד שתקיים ידה רמה היא בתוכה מתנבר

יום בהמן חף אל חרה

מה תחשוב למריבה רעיה עיר תשובה

כי תרחם ותושיעיה אז ויובל שני למורא

יום בהמן חף אל חרה

ואומר קדיש וקודס ברכו אומרים זה היוצרות

פיוט אחר קודם

קדיש לרב יצחק ז"ל

יום בהמן אף אחרה ליהודים היתה

אורה: יום בהמן אף אל חרה

יה חסדיי מאן הקרה " לעם סגולה לוקדא"
יום ענות קוראיו בצרה " שבונפל משחת כרה:

יום בהמן אף אל חרה

צר בקוראו חסדי דורו " וספר להם כבוד—

עשרו: להכרית ראש מדברו " עם אשר—

אל יעקב בעזרו " יעצו קצה היתה נבערה:

יום בהמן אף אל חרה

חשונקרא ספר המלך " ויכתוב על כל עיר

ופלך " להרית עם דל והלך " אשר בכל

מדינות המלך " להכרית שם שה פורה:

להודים קיתה קורה

קול תחינות צאן קנינו " בעלות א כסא
סענו " ונברה יד על מוני " ויתלו אור
ואת בני " ונהרנה זרש הארורה:

יד להרים שנית אוסף " קנת עם דלביע
תוסף " ולשסף אותי שישף " ועליהם תה

סתר:

יוצר לשבת זכור

את אשר עשה " ויהיה לבו זכור

ולמשיסה " וגזעו עקור בכע

כיטה שחטאו אל תשא " כי קהלך

עיסה " בכל צרה ודרישה:

גם כך לא חסה " ובענות הדליל

עמוס

עמוסה " בתוך אבן מעמסה:

אתה זוכר נשכחים " זכור אום לך מ
 משכחים יקדושה לפנך מ
 מפצחים: קדוש:

זכור דברו עתה ככל ערך " על

חמקי ירך " ודרורי מפרך:

המתנים ויצא בדרך לזנב כל

ברך " לדוש בנאות ולהודרך

וכבודך צץ מחרך " ככל רוחבוארך

עמה בטובה " להערה:

זכור זמורה שהשליך למעלה " ואהובך

אין לחללה " עשותם כמע מפלה:

חיזק לשיתם כלה " אורתם

להפילה " בהכנעה ושפלה

טוב שומע תפלה " הפלרתו

בבהלה

כְּבֹהֵלָהּ " וְעוֹד אַחֲרֵית לְקַלְקֵלָהּ
זְכוֹר יִהְיֶה וְרָשָׁע " כִּי לְמֵאוֹד

פִּשַׁע " וְהִצִּיק בֶּן מְשׁוּעֵשָׁע:

כְּבֹד בַּחֲטָא וּבְפִשַׁע " וְאֲזַנּוּ הַכְּבִיד

וְעֵינָיו הִשָּׁע " וְלִירְאָתְךָ לֹא שָׁע

לְמַעַנְךָ צְדִיק וְנוֹשָׁע " חֲשֵׁת לְנוֹשָׁעִים

יִשָּׁע " חוֹסֵה עוֹבֵר עַל פִּשָּׁע:

זְכוֹר מִי לִי נֶם לְמוֹלֶךְ " וּמֵאֵם

נִסָּד וּפְעוֹלֶךְ " בְּכַחוּרֵי קְהִלָּתְךָ

נָא זְכוֹר יוֹם זְבוּלָתְךָ " וַיּוֹשֶׁלֶם לְךָ

מִשְׁלֶךְ " זְמוּל רַע מְחִיבֶךָ

סַעְרָהוּ כְּשִׁצַּף עוֹלֶךְ " וְכֹל פִּה

יִהְלֵלְךָ " עַל פְּלֵא מַפְעֵלֶךָ

זְכוֹר עֲמָךְ וּנְחִלָּתְךָ " אֲשֶׁר הֵם

סְגוּלָתְךָ " וּמְקוּיִם לִישׁוּעָתְךָ

פְּנֵה

פנה בְּתֵהּ לַתֶּדֶן .. וְרַחֵם יְעַל
נחלתך .. הֲוֵי בְשֵׁעֵי שְׂוֵעֵי דְרִתְךָ:
צֶהֱלֵם לִירְאֲתֶךָ .. לִטְעֵם
בְּקִרְיֶתְךָ .. וְשֵׁם תִּצְמָצֵם שְׂכִינְתְּךָ:
זְכוֹר קִדְוֵת חֲנָה .. וְעַמֵּךְ מִי
מִנָּה .. הַמְפֹזֶרֶת בְּכֹל פְּנֵיהּ:
רוֹמְמָה וְחוֹנְנָה .. כִּי גַע עֵת
עוֹנָה .. וְעֵת לַחֲנָנָה:
שִׁבַּח שֵׁם עֲדוּיָהּ .. מְכַל צַד וּמְכַל
פְּנֵה .. וְהַמְלִיכּוֹת לְבַעֲלִיהָ שׁוֹבֵב נֹא:
תַּפְקֹד אֶתְּהָ בְּרַחֲמִים .. וְתוֹפִיעַ
מִמְרוֹמִים .. וְתוֹשִׁיעַ מִ
מֵעוֹנֵי עַמִּים: קְדוּשָׁה

יש טוהים קודם פרכו לומר שורה זו לרב כמוהרר מטעם
הבן זל מוסר על התקף המגלה לבבוד ימי הפורים וכדי
לקיים

בספר זכרונות ונעשים לכן נהגנו לאומרים בעצבתנו

שירה נאה לשבת זכור

להרבה כמיהה מטה כהן ז"ל מקורב

זכרי בימי מלך אחשורוש " אשר

נטה אזן לדבר המן להשקותנו

לעץ ומי ריש;

הוא המכין כלי מות וימן " שמד הרגואבד

ורצח " ותלכוד רשתו אשר טמן;

עם זו נמוץ ככמון כקצח " גם לו דתו שונ

עתה מקום " הניחה לי אכלהו נצ

אני מחה אמחה את כל היקום " אשר

ברגליו אם טוב בעיניך אותו אעש

כלה לא יוכלו קום;

מלכו השיב לו ביני וביניך " מה הוא ר

וב

ובכן ידיד כתוב וחתום " הא לך טבעתי
עשה כרצונך;

א עושה פי החירות מפיתום " וגאון מצרים
לעין כל שבר " הפר עצתם ברוח יתום
הפך פדייך לפדיין מתנבר " על יד מרדכי
ואסתר אוד " היקר והמן בגפשו דבר;
ולספר הענין על הסדר " דברי באר הטבלאטי
יבא בפרט איש לא יעדר;

גם מדברי הגדה בעטי " איש איש במקומו
על דגלו ילך אל השערה ולא יחטי;
אחשורוש זה אדם ולא מלך " מלך על
שבע ועשדים ומאה " מדינה מדינה מחוז
חפץ ופלך;

מהודו ועד כוש בכל פאה " בורע נטויר
שם יד עזה " כבש כל עיר מכצר אשר תארה;
הטובה

הטובה השמנה אם רזה " רדה נבל כנפש

כבירה " מרודה בתפשה ועד עזה:

ובעת שבתו כשושן הבירה " על כסא

מלכותו הוא רב אונים " בשנת שלש

למרכה המשרה:

עשה משתה מאה יום ושמונים " בנמרד

בגין כסאו באולמו " כי כן מלאו ימי

האומנים:

אשר ממרחק הביא לשלמו " לבנור

כסא מעשה אמרוכל " דומה לכם

המלך שלמה:

אשר עליו לשבת לא יכול " אז מצאנו

רחמלא חפניו " לא היה לו עוד אלמון

ושכול:

המסב על הלחם על אופניו " חיל פר

ומדי

ומדי הפרתמים .. ושדי המדינות לפניו:
 כימי משתה הוא שכן מרומים " כם רון
 אוצרותיו הראה בנו עם " ובמלואת משתה
 זה שבעת ימים:

קטון גדול בשושן כל עם " הנמצא אל
 משתה זה מאסף בחצר גינת ביתן המלך
 מצעם:

שם שם לו מטות זהב וכסף " וטבעים
 כגלילי כסף עמודי שש " גם רצפת
 אבני הפז שם יוסף

ולהשקות בכלי זהב מתאושש " אך
 זהבו מועם ומשתנה " מפני כלי קדש
 מתרשש:

ותוקף משתה שלחנו אתנה " כל איש בא
 שתה יין סף רעלי " וכן ממנו כי כן ה
 המלך

המלך ממנה:

אף ישראל אז נפלו עליו " שכחו ל מי
הים כונם " נהנו מסעודת רשע עליו:
שם העבירו קול הדימה גם " יסד המלך
איש איש כי ישתה " כרצונו יעשה
ואין אונם:

ושתה עשתה שבעת ימי משתה " גם היא
נשים בית המלכות בעים אז נתקייב
אישם תשתה

נסכל השכל תגרש כים " מרוב ייגור
וכח אכילה " בדבר שוא

כי לשון קרואין אז התחילה " בדבר ש
תפל שתו פחזו " ואין להם רעדה בגילה
אליכם אשים אקרא לכו חזו " כי
האומות

האומות דוכרים ומה על שלחנם "וישורון
בתורת אל יאחזו:

שם העלו באשם וצחנם " כי התערה
אותם רוח זנונים " ומלאו כרסם מעדנם:
שם ישבו ראש כמנחם אנזנים " גבורות
יופי נשים למלל " ולשונותם כחיצים
שנונים:

ויעמוד פי נחש ויפלל " זה אמר בכה וזה
אמר בכה " הוד יופי בנות עירם להלל:
גם המלך גם כי ראשית דרכו " הכל
אשר בו הוא משתמש " לא ידעו אנוש
את מסכ ' ערכו:

אם תרצו לראותו לעין שמש " בכתר
מלכות כליו וכדיו " תראו אור יקר וחשך
ימיש:
ויענו

ויענו כל השרים ויאמרו רצוננו
לראותו " אך עזם ומתחת למדיו:
אז המלך מרוב התנאתו " גם כיכנו
אשה שבת ביתה " שבעת סריסי
שלחילקראתו:

מישרתי פניו הם ובשם בותא " מהומ
חרבונה כרכם זתר " נקראים ואבנת
ובנתא:

ולהביאה ערומה אז חתר " להראור
פגמו וחצונו " הלום יין את חלומו
פתרו

ושתו מאנה עשות רצונו " על יד
סריסו כדברו לבוא " ותיבולו בדב
לצונו:

מאן

מיאן זה רוח מרה עצבו " אף בתרת
 לו דופי אש ולהבה " גם הכתוב וחמתו
 בערה בו:

לא בצדקתה ויושר לבכה " מאנרה
 לבוא בגלוי ערוה " כי מאת יוצ היתה
 הסיבה:

לספות הצמאה את הרוה " הרמה
 אל שופט בצדק ודן " נגע וזנב ב
 בה לראותה

זאת הארורה ואשת מדן " בנות
 ישראל היתה מפשיטה " ומציגתן

כיום הולדן

יבלי אוצנות להן משיטה " לעשות
 מלאכה ביום המנוחה " להמיר דת
 ולהחליף שיטה:

במדה

במדה זו גם היא נאנחה .. כי הל
לפניה עונה .. ננזרה עליה

ונצחה:

כי הסריסים על רוב שאונה .. שבו
אל המלך את מזבולה .. ויגידו ל

המלך זדונה:

אפו אז אכל ארץ ויבולה .. כי חמר
מלך מלאכי מורת .. שוד ושבר

הגיעו בנבולה:

למען קו המשפט לא יתענות .. שאח
המלך אל יודעי העתים .. מהגחל

הדת בה והיא נכוית:

הם בני ישכר בעלי עתים .. אך דחו
כמוצאם תאונה .. יבקש הפכפך

עושה חתיים:

אזי אל הקרוב אליו פונה .. הם ש
 שבעת שריו פרס ומדי .. על פיהם הדין
 נסעו חנה:

נמ לך אקרא האזינו עדי .. זולתכם את
 כסא דהרסנא .. אין מורה הדין ענו
 בלעדי:

ובשמים הם נקראים כרשנא .. ושרת
 אדמתא ומרס .. תרשיש וממוכן ו
 ומרסנא:

וכטעם של שבח של כרס .. שמורת
 אלה בפירושים מורים .. בזכות הקרבן
 בו צד יהרס:

השורין יכנה קרנו ירים .. ראי פני מ
 ע מלכם הם במלכות .. יושבים ראשונה
 על דין ודברים:
 הדיוט

הדיוט קפץ בראש ונכס איכות " המע
הוא אם לא תבא ושתני " במצות

המלך אין לה זכות;

על שורת פרס ומדי גשתי " כי כשמוני

זה תענה קשות " יבזה עין האר

משתני:

על כן מלך יכולתני חשות " כי כאך

אותנו תקרנה " חרפה וכלימה על

חשות:

בעליהן בעזות תמרנה " תרע עינו מר

להם יקר " ובקול רום בוז וקצף

תקרנה:

אם טוב לך דברי יתקר " וכדתי פד

ומדי יוחק " דברך יצא לא יהיר

עקר:

אם לוא תבוא ושתי ראשה ימחק
 ולרעותה טובה תן מלכותה " על מ
 משבתיה כל איש ישחק:
 כל אישה ואם גדל איכותה " לאיש
 אם גדול ואם קטן " תתן יקר והוד
 בית נבאתה:

ואין עוד פנע רע ואין שטן " אין כבוד
 הבעלים להמרות " תדענה נשים
 כי תקרב משפטן:

וכנף הארץ תשמע זמירות " בפתגם
 המלך כי רבה היא " אין עוד שולחת
 כאף זמורות:

לאיש שמע בנו יגון והי " ובכל מקום
 אשר עליו שכן " שם מלכותך בו
 מאורות יהי:
 זאת

זאת היתה עצתו של ממוכן " לא בצדקה
רק שבתו יתן " המן אשר לפורענות

מוכן:

הוא חשב כמלך להתחרתן " אך יל
נצב עמו לריב " משפחות בן ע

עמלק יחיתן:

כח בתו המחזיק החריב " אין מעצור

לנקבירה הצואים " הבאיש היתה מי

זה אצלה יקרבו:

המלך וכל השדים הואים " דברי עצת

המן אשר מזה " ולקיימה אין נרפים

ואין לואים:

אך כחסד הוכן דברוזה " כי ללוא:

אגרת ראשונות " שארית ישראל

היה רוזה:

כי בם כתב לדבר בלשונות " האנשים
שוררים בביתם " ונשיהם על כרחם
אמן ענות:

ובדברים אלה אחר צאתם " מלפני מ
מלכם הבאישו ריחו בכל עיר " ואין מ
מקום בו משלו או איתם:
כאמרם מי לא עלה על רוחו " כי כל איש
אם קרה אסור " ישורר בביתו ושורר
את שיחו:

המלך זכר את אשר נגזר " כשך איש
חמתו על בשרו " אשר מכבו רגליו
נעור:

בנעריו ומשרתיו לבשרו " נמו נעורו
יפה בתולה " יבקשו להיות רפואת
לשריו:

לקבוץ כל אשר אין בם שכולה " על יד
פקודי בכל המדינות " ובכית הגי תהיה
בתולה:

סריס המלך שומר העדינות " ותרת
תמרוק לעדן את בשדן " למען תלכנרה
אל המלך מעדנות:

ובעת כואן להראות את יקדן " לפנך
מלך בליעלה " ויפוי עור פניהם כי

קרן:

אשר חנה בעיניך מעלה " היא רחיה
האשה אשר הזכרות " להיות לך
רפואת תעלה:

תחת ושתי למלוך אותה קחת " כסאו
לפני שמש יהי רטוב " אז מרונך שקטר

גם נחת: ויעש

ויעש כן כי הדבר הוא טוב " כענינו
להמליך הנושאת הן " וחטיב
טובה לה לחטוב;

איש יהודי היה שם וכוהן " לבות גולה
גולה שלחו למחיה " מבער דעופני
נאים טוחן;

ושמו מרדכי הוא מיראדכיא " משבט
יהודה ובנימין " מחה מפנינו דמע
בכיד;

בא ממקום טהור יצד ימין ובפת כג : ל
לא נתנאל " כוטה בארל חי
ומאמין;

הוא שם המלך אחשורוש לא " כי
דא אל בגליי ובהסתר " זכותו עומד
לנו ונאל;
ויקח

ויקה לבית את אסתר " בת דוד
היא הדסה חסידה " לא עשתה
תורת האפלטון:

אמן אותה יתומה יחידה " ומבשר
" לא נתעלם " עולה היתר
עמו לא ירדה:

ותלך גם היא תוך האולם " יפר
נשאת הן תוך הכאורת " אל יר
הגי בעצת לעולם:

גם כי כאלה לא חפצה יאות
כהשמע דבר המלך ודבר " לעשות
קידה חמש מאות:

רוח חנה לפני הגי עבר " מהר
לה תמרוק ומנה לתת " ועליה תמי
חלק שכר:
ולשנ

ולשנותה למזב אחזו רתת " בירת
 הנשים ולשבע נערות " ראויות לה
 לא עשה פחתת:

רוח אהים עליו לערות " החלל כי
 בהן יום השבת " היתה מונה אסתר
 אור יקרורת:

גם שמרה נצח כאישון בת " עיניו
 והכין כל צרכיה " תקן אחד האופה
 והכת:

מולדתה אשר מירכיה " יצאה לא
 הגידה עדיה לכלום " כי ברצון מ
 מרדכי דרכיה:

ולשער החצר לראות שלום " אסתר
 ומה יעשה בה כל יום " הולך מרדכי
 ספיר ויהלום:

גם כי לסוף תהיה לפדיום .. אחר
אשר לרעל תבעל .. בעצה עמוקד
מאל איום:

תבורך מנשים כמו יעל .. על ידה
נשעה קרוב ורחוק .. בעזר צור סוגר
על איש וטעל:

לכל נעה עד בא עת לשחוק .. ששר
חדשים בשמן המר .. ששת כבשכ
וכתמרוקי שם תקו:

אחר כל אלה ונמור .. תבוא לך
אל המלך לתשמיש .. בהניע תורר
עלי לה אמור:

ומפתח בית הני לא תמיש .. א
כמאמרו לא ינתן .. לבוא עמה חג
כי יאמיש:

אחד השתעשע על חור פתן .. הבוקר
 אור שבה ליום מחר .. אל שעשנו ס

סרים המלך בלי מתן:

אל המלך לא תבוא עוד אחר .. שוכר
 אל במלך שומר הפילגשים .. כי תקרא

בשם אם נה בחר:

ובהניע תור יפה בנשים .. הלוא רחיא
 אסתר בת אביחיל .. לא בקשה קלים
 ולא קשים:

נושאת חן בעין כל אשת חיל .. דילה
 רצה שהוכה הגי סרים .. בנך
 כאבינל:

לחם מאכל וראשית עדים .. היתה
 אסתר חדש העשירי .. למלך לפני
 קרתו כתרסים:

ובשדה

ובשרה לבשרו היה צורי " כי יח לו
ותהי סוכנת " בשנת שביע למלך

איש מרי:

לו כרצונו בנופה טוחנת " כי הוא מצנ
בה העצמים שונים " ובחוק מרדכי

נפשה שוכנת:

וכראות המלך כי בה חונים " חן וחסד
כנפשו אהבה " עשאה תל שהכל

בה פונים:

והרים גדולתה ורחבה " ונס ודגל
מלכותה נשא " גם הרבה מאוד

כספה וזהבה:

עשה משתה רב כי לא אורשה " וכיד
המלך נתן מתנה " והנחה למדינות

עשה:

וכי

כק

וכי לקבוץ עוד בתולות שנה " ל
להקניאה בירך צרתה " שעיר המלך
מרדכי הנה:

אסתר אינה מגדת אומתה " גם כי
המלך על כך שם פניו " כי את טוב ט
טעמה לא שנתה:

כי החכם " הן עיניו " דאג פן
לסוף לכל עצה פוקה " בודון לבו
ורב עניניו:

על כל עמי ישראל תבא צוקה " אם
יקצוף עמה וזו אין יורש " לישראל היא
בוקה ומבולקה:

עוד מרדכי שמע בתן ותרם " שני סריסי
משמרו הסף " אשר לכם על המלך
אין חורש:
בלשון

בלשון טורסי קול גדול לא יסף .. נמו
לשלוח במלך ידם .. המעיט חמר אברה
בו אסף:

אמרו ראו לא מלך ואדם .. לעשורת
תמורה מה שנתך בו .. מרוב תשמיש
עינם לא תרדם:

כי הוא חובל על רכים רכבו .. ולנו אינו
מניח לישון .. להשקותנו לאורכו
ולרחבו:

ומרדכי בלשן בעל לשון .. מושבי לשן
הנזית היה .. והכין דבריהם ראשו
ראשון:

ועד לאסתר בהירת יה .. למלך
בשמו פיה פצה .. והביאה גאולה
דוירה:

בוקי

בוקש הדבר והוא נמצא " ובמסמך
 השמו בהמצאו " ועל עץ שנראה
 נתלו לשמצא:

מאת י"ג הוא נאה נאה " היתה זאת
 ונכתב בספרים " טוב אחריית דבר
 ראה ראה;

אחר כל אלה הדברים " בהקדים
 לרפואה למכה " המלך ארת רומן
 גדל והרים:

כל שר לפני השיעבוד רבא " כי שם
 כסאו מעל כל השמים " ומשך
 לויק בחכה:

גם כל עבדיו שוחים וכורעים " לרומן
 בשער אליו נקוו " וכמצורת המלך
 מתנועעים:
 אמנם

אמנם תגלי מהדכי לא נכוו " העזיבך
לא פנה אל האליל " על כן הורח

הלשונות חזו:

אף הראה כי הוא ונכסיו כליל " לעבוד
לו כשטר אשר נמכר " ויהי לחמן גבוהי

יליל:

ך וישר פעלו לא תנכר " כי ברכיו לך
כרעו אל הבעל " ובכן מצאנוהו צדיק

נשכר:

נמו לו עבדי המלך העל " זאת לא יפק
המלך עליך " אל תעמוד מהר חללי

נעל:

שוב לך אם לא יפול לך " קשר
עורף פי המלך עובר " הן מעליך יסור

צליך:

ובכי

ובכל יום ויום באזני דובר... ועדיק
 באמנתו יהיה " ולבו כלב הארץ
 נובר:

ולראות אם יקום אם יהיה " דבריו
 כי גם אני יהודי " אמרו להמן מוראך
 איה:

כי את ריחך מבאיש איש יהודי" כראות
 בן המן קם מלא חמה " אם מגוי זר
 לא תנקם ירי:

לא יהיה מגוי זה אם בהמה " מעמו
 וישטום אז לשכל " מחוץ חרבומחודים
 אימרה:

כי גדולתו היה מסתכל " על כן בו
 בעיניו לשלוח יד " במרדכי לבדו
 ולהתנכל:

בשלושה עשר בניסן מיד " אז בשנה
המלך שתים עשרה " הפיל פור
כאורב וכציד:

ויפל הנורל כי את ישרי " לב עם
" וכל להמית " חדש אדר דין חלמיו
ופשרי:

אז ידו החזיקה בתרמית " וילך למד
אך להרע " ביד רמה כרע
כעמית:

ופער פיו כאיש מוסר ברע " רזן
במדינותיך יש עם אחד " אלהיו יע
וכח גרע:

ונגד עיני מלך אין פחד " גם לא ירא
ואינו עושה דתך " ובקחלם כבוד
לא יחד:

זעני

זעיר שם זעיר שם במדינותיך " שה
 פורה ישראל בעמים " כפרד אין הבין
 במצותיך:

יחדיו משפטיהם אינם תמים " וכירת
 המלך לא בא ארנונם " אין לך ע ס
 עזר אין מטעמים:

הם תמיד לעשות רצון קונם " כשחי פה
 ופחי נפש " לך המלך והמרום
 והמונם:

אם תמיתם מלכותך ינפש " ולהתיחם
 למלך אין שזה " כי מימיהם רוגשים
 טיט ורפש:

אם על המלך טוב הוא יצוה " לבערם
 מקוצים מן הכרם " נפשי להכרתם
 בן תאורה:

אכן

אכן תדע כי כסף בטרם יאבד
עשרת אלפים אשקול לגנוז ולשרא
חרם:

סר טבעתו ונתנו לו ובקול רם השי
כספך באמתחתך והאי עמא למטרפסיה
לסקול:

וכו כיום רוע הדת נחנק אהה כי בו
נקרע חגור הלב נקרעו או הסופרים
ואש נתק:

ישורון הרגו ואכלו הלב צנה לכתוב
אל שרד עיב ועיר כטוב בעיניו ד ה
האכור כלב:

ולחיות כדבריו אונים מעיר בלשון זכ
לעם ועם שלח אב עזיקין שור מר
מבעה מבעיר וכתב

כה

זבתך הדית אז במלח מלח " כי נם
בשם המלך יחותם " חשב כי בם
דרך רשע צלה:

הפציר לדחוק הרצים ודחותם " וללכת
בכל מקום כספר " תת לישוריון
חרצובות למותם:

אוי לנו כי תחת פאר אפר " צוה לפרוץ
אום אשר אל גוד " ולאבדם מלם
ואין מפר:

קטון גדול איש לאנערד " ושללם
לבו כל רם ושפל " בשלשה עש
לחדש אדר:

כי כן הפור הוא הנורל נפל " לפני המן
אומצאתי אין " בחדש הזה אור
יקדתם אפל:

חדש

חדשה ברעש סואן סואן " בנות משו
האיש מאוד עניו " גאות עם זה בונשבר
וגאון :

והסכל אין בראש עניו " בו בחדש
גולד ונתמלא " מספר ימיו

ומספר שניו

אחרי הריב בעיד נתגלה " לשתור
עם המלך המן ישב " המצר נעשו
ראש ונתעלה :

וקול שושן נבוכ ואז חשב " כי הכן
בקציו אותם יודע " ואין מצול ואין אומר
חשב :

כל הנעשה מרדכי ידע " בגדו
קדע וקרא בכל מר " תוך העיר קרן
ישראל גרע : לבש

לִבְשׁ שֶׁק וְשַׁעַר בְּשַׂרְח סָמַר " אִז עַד—
 לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בֵּא " וְלֹא עַד בְּכֻלָּל
 כִּי הַחֲזִיק שִׁמְרָה:

וְנָר יִשְׂרָאֵל נִדְעַק וְנִכְבָּה " בְּכֻלָּ עֵיר
 וּמְדִינָה כְּהַצִּיעַ " דַּת הַמֶּלֶךְ כֹּל יְהוּדֵי
 נִחְבָּא:

אֵל כְּלוּ שֶׁק וְאִפְר מִצִּיעַ " לְרַבִּים וְלֹהֵם
 צוּם וְאֵבֵל " מִסְפָּד וּבְכִי. מֵר כֹּל פְּרָח
 מִבִּיעַ:

אֲחָהּ לֹא סִתְרָה חֵיל גַּם רִתָּה וְהַכְּרָל
 כְּשִׁמְעֵת צָרַת מֵרַדְכִי כִּי אָמְרָה " לֹא
 נִפְל לִי בְנַעֲוִים חֵבֵל:

כִּי בְרִית חֲבָתוֹ תָּמִיד שִׁמְרָה " וְשִׁלְחָה
 לוֹ לְהִלְבִּישׁ בְּגָדִים " וְלֹהֲסִיר אֶת שִׁקּוֹ
 אֹמֵר גְּמֹרָה:
 וּמֵרַדְכִי

ומרדכי אשר כל מגדלים " ומתוק שם
למר מרוב צער — לא רצה סורת

יופי ואגדים :

כראות זה אסתר אחזה סער " ורננו
להתקן צה זה לשאול " ויספר אל

מרדכי השער :

גם לו מרדכי יהדנו לשאול " ויספר
לו את אשר לו קרא " זידו אינה . מ

משנת לגאול :

פרישת הכסף תהיה מרה " על ברכ
הדת ספר כריתות " ובכן נשמר

מעליו סרה :

כי נמכרה להדוג לצמיתות " ועל זה
האגרות גליות " כל עמנו הוא מענה

וכתות
שפתותינו

שפתותינו תהיינה בלויזת .. כי נצעק מ
 מרה על שנותינו .. רק לאסתר ענינו
 תלויזת:

צוה להגיד לה הייאת אחותנו .. אל
 המלך שואלת על עמך .. בטרם תרבינה
 אנחותינו:

אז נם כי מאלהי אין הסתר .. ולקרוב
 שוא פעל מאפע .. תוכן רוחות בשר
 לא יערת:

ומשורש נחש יצא צפע .. שוקד על
 הרעה המן הרע .. לענה רוש פורה
 לשון אפע:

וקרת באום אל אל פרע .. יחד עם
 אחשורוש דוב שוקק .. מושל רשע
 צריח אף יריע: והארים

והלהים עצתם בוקק " שלוח הגואל
לא השבית פדות " נשא נסי כדבר
המחוקק:

יד מרדכי ואסתר ידידות " מקל הפארה
יצא לישע " לאמי ולהם מזמור
עדות:

ברזש תחת נעצוץ הרשע " רם עליה
הוא מרדכי מור דרור " ירש בית רחמן
לכלא פשע:

איד לאויל שבע ממרור " תלואים דחיו
היו בקללה " עוננו ילכדו אור
ארור:

ובניו נתלו בקול יללה " להט חרב
נשבת מזרענו " ובני המן כדם
מעללה:

פרים

כח

מרים קבעו או על כל דורנו הוא לשמרה
טוב כי אלהים חי זך וישר חפץ ב
ביקרנו:

נהרו אל טובי אתם אחי על ברכה
הוא שלום ושלוה יערב עליו: קול
כח שחי:

חטא עמלק גם על זרעו נלוה זכר
שמו אל לכבוד שמו קום צא ולמד
את שם אלוה מלוה:

וחד בטוב טעם רשמו אנה למושב לג
נוטריקון מנת לכם אלה באה לתקון
צמח ויז הוא תשלום ליה שמו:

כיד על כפיה מלחמה לה בעמלק מדור דור דרזל מין הטס טלם
ואין הכסף טלם על שימחה זכר עמלק וזע לה עה כי בחר ה בציון
אחד למועב לו חזק א על איה על כפ נעטה כסף טלם זאנה זה
על איה נעטה הטס טלם טלם טלם וקה ביום ההוא יקה וטעמומר
מפן

אופן לשבת זכור

אנגי
כפושטו עליך כילק
עצת הפרת ויהי לעלק

זכור את אשר עשה לך עמלק

דבר להחשיך אור צהרים

להרוג יהודה ואפרים

בדרך בצאתכם ממצרים

ויתיעץ עם כל אומה בעבורך

ולא זכור גם ים סוף בעבורך

ויזנב בך כל הנחשלים אתה

אחריך ממצות דר נבוהים

ידך רפית על בן תהים

ואתה ענף וינעולא ירלא אלהים

חילו

חילו וזכרו תמחה כחיליך
 טירתו לשמה תהיה למולך
 ויהי ברהנים יל אהיך לך:
 יהיה עמלק לחרץ ולכלה
 כל ימי חיך בארץ תהלה
 אשר יל אהיך נורנן לך לנחלה:
 לאותשכה בא באש ובמים
 מלחמות עד היותך מיומים
 תמחה את זכר עמלק מתחת השמים:
 אופני רזם ממדור
 ממשילותם מכבים ילחמו לעקש דור
 מלחמה ליל בעמלק מדור דור
זולת לשבת זכור
 רנן אברהם כהן זל